

Nr. 3 - 2002 17. årgang

FOLK

TIDSSKRIFT MED UNDERVISNING TIL VEKKELSE - FORNYELSE - MISJON

Guds Rike
- på jorden som i himmelen

Jesu bønn

Alle kristne i hele verden har til alle tider samlet seg i den bønnen Jesus lærte oss å be: "Fader vår, du som er i himmelen! La ditt navn holdes hellig. La ditt rike komme. La din vilje skje på jorden som i himmelen." Men vet vi hva er det vi egentlig ber om? For å finne svaret på det trenger vi å finne ut hva Guds rike er og hvordan Guds himmelske vilje uttrykkes på jorden. Enhet blant Guds folk er en forutsetning for å demonstrere den treenige Gud.

Allerede i måten bønneren er formulert lærer vi at Guds rike handler om Guds vilje. Da er det ikke overraskende at Riket selv, sammen med alt det skapte, har sitt sanne sentrum i Guds trone. Det er senteret for Hans makt og Hans vilje. Når vi ser Guds rike er forutsetningen til stede for sann enhet mellom Guds folk. Denne enheten er avgjørende for at menigheten skal ha troverdighet når den forkynner evangeliet om Riket. For vi som er Jesu disipler har ikke noe annet budskap enn vår Herre. Og hans glade buskap var evangeliet om Guds rike. Når evangeliet forkynnes, følges det av kraft. Kraft til frelse og kraft til tegn og under, helbredelser og mirakler. "For Guds rike består ikke i ord, men i kraft" (1.Kor.4:10).

Virkningen av evangeliet er at mennesker blir frelst og satt sammen i menigheter. Forkynnelsen av Riket er derfor en forutsetning for menighetsplanting. Samtidig er menigheten et brohode for Guds rike inn i denne verden. Det gode er at Bibelen gir lyse framtidsutsikter for menighetens virke på jorden!

Gjennom menigheten blir Fader Vår oppfylt; Guds vilje blir bredt ut og synlig for andre gjennom våre liv. Derfor teller alle sider av livet i dette riket, for i alle ting skal hans vilje demonstreres. Det er bare i den Hellige Ånds kraft at vi kan leve slik, for Guds rike er i den Hellige Ånd (Rom.14:17). Når alle i menigheten lever fulle av den Hellige Ånd, blir "hele huset fylt", som på pinsedag. Det førte til at 3000 mennesker fra mange forskjellige nasjoner fikk møte Gud den dagen, og Guds strategi er den samme for oss i dag!

Guds vilje skal også skje gjennom at menigheten demonstrerer Hans natur og orden. Når vi lever i en gjensidig

underordning og selvoppofrende kjærlighet uttrykker vi fellesskap på Guds måte, slik vi finner det i treenigheten. I ekteskapet, i det mangfoldet av lederskap som finnes i den lokale menighet og gjennom fellesskapet av tjenestegaver som leder det apostoliske arbeidet, finner Guds vesen og orden et uttrykk gjennom mennesker i verden.

Som borgere av Guds rike kan vi se framtiden lyst i møte. Hos profeten Daniel finner vi verdenshistorien helt til enden fortalt på forhånd! Og historien slutter slik: "Men på den tid da

disse kongene rår, skal himmelens Gud opprette et rike som aldri i evighet går til grunne. Det riket skal ikke gå over til noe annet folk. Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det bestå i evighet" (Dan.2:44). Så la oss samle oss og søke Gud for det er jobb som skal gjøres – vi skal være med og oppfylle Jesu bønn og se Guds rike fylle jorden!

Tekst: Stein Ørnhaug

"For vi som er Jesu disipler har ikke noe annet budskap enn vår Herre. Og hans glade buskap var evangeliet om Guds rike..."

FOLK nr. 3 - 2002

Enhet i en splittet verden	s. 4
Kva er Guds rike?	s. 6
La ditt rike komme	s. 10
Midtpunktet i Guds rike er hans trone	s. 12
En enkel strategi for Guds rike	s. 14
Guds rikes lederskap	s. 16
Å ha ein Gudsrikegrunnvoll for livet	s. 22
Evangeliet om Guds rike	s. 24
Himmelen på forskudd	s. 26

FOLK

Utgiver: Kristent Nettverk,
Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Ansvarlig redaktør: Erling Thu
Redaktør: Stein Ørnhaug

Abonnement: kr. 200,- pr år
Utkommer med 4 nummer i året.

Kontonr.: 0530.27.07784

Opplag: 3000 eks.

Grafisk formgivning:

Tormod Åsen

Foto/Ill.: Hilde Steffensen

Trykk: Th. Borge Litho Trykk

Epost: folk@kristent-nettverk.no

Internett: www.kristent-nettverk.no/folk

Kristent **Nettverk**

- tjenere i fellesskap

Kristent Nettverk er et fellesskap av kristne ledere som opplever at

Gud har ført dem sammen for tjene Ham. Stiftelsen er opprettet av Noralv Askeland og Erling Thu, og representerer det apostoliske teamet de leder. Kristent Nettverk er ikke noe kirkesamfunn, men et apostolisk nettverk av kristne som arbeider sammen. Vi arbeider ut fra den tro at i Jesu legeme er vi alle gjensidig avhengige av hverandre, og at vi er forpliktet på Bibelen

- Guds ord - for alt vi lærer og gjør.

Enhet i en splittet verden

Jesus ba om enhet blant dem som hadde fått evig liv. Enhet mellom kristne er meget viktig, ganske enkelt fordi Jesus ønsker det. Hans ønsker betyr mer for oss enn noe annet. Vi er vise om vi lytter og lærer når Jesus og Faderen snakker sammen. To ganger sier Jesus at enhet er viktig for at verden skal tro¹.

Enhet er viktig for at vi som menighet skal ha troverdighet når vi forkytter evangeliet om Guds rike. Vi søker enhet fordi vi elsker både Gud, hverandre og synderne som skal bli frelst. Det koster å søke enhet, og mange ledere føler seg usikre i det nye Gud gjør på tvers av kjente skillelinjer. Det kreves at vi tør å tenke nytt i forhold til enhet, for det er tydelig at det gamle paradigmat ikke har ført oss til det målet Jesus ba om. Jesu bønn om enhet blant sine disipler kan få svar i vår generasjon.

Enhet for Guds skyld

Jesus ba om at vi som kristne må ha den samme ekte og dype enheten som er mellom Ham og Faderen. En enhet der "Faderen er i meg" og "jeg er i Faderen". Da Jesus vandret på jord, var han "i Faderen" i alt han gjorde. Han gjorde ingen ting av seg selv, bare det han så Faderen gjøre. Jesus kalte den måten å leve på "å si nei til seg selv, ta opp korset opp og følge ham"². I Guddommen ser vi at enheten og relasjonen mellom tre personer er bygget på kjærlighet. Den samme enheten er vi kalt til å uttrykke ved å leve i den fullkomne kjærligheten som Far har til oss. For at dette skal skje, har Jesus gitt oss sin herlighet. Vi trenger å ha fokus på Guds herlighet for å se enheten komme til uttrykk. Kristne

som har fokus på seg selv, sin egen tjeneste, eller enda til sin egen "tilkortkommenhet", vil ikke oppleve denne enheten. Alt som skygger for Guds herlighet, vil også hindre enheten som Jesus ba om. Guds herlighet blir synlig der hans kjærlighet demonstreres. Først da oppleves enhet slik Bibelen taler om det.

Enhet for verdens skyld

Når Jesus taler om enhet understreker han hvor viktig den er for at "verden skal tro at du har sendt meg". Denne enheten må komme til uttrykk på en slik måte at verden kan se den. Det krever at vi bygger gode relasjoner mellom mennesker som elsker hverandre. Dette må starte med kristne ledere i hver bygd og by. Verden oppdager lett når vi er ydmyke og milde i vår omtale av hverandre. De som ikke er kristne er gode til å ta temperaturen på oss som tror. De legger merke til om vi bærer over med hverandre i kjærlighet eller har imot hverandre. Når de ser enheten mellom oss, vil budskapet vi bringer ha troverdighet.

Åndens enhet

I brevet til Efeserne 4,1-16 leser vi hvordan denne enheten leves ut. Første skritt er at vi ser den enheten Gud allerede har gitt oss, Åndens enhet. Fordi vi har fått den samme Ånd, er vi ett. Det betyr slett ikke at vi oppfatter og forstår alle ting likt, men vi har den samme Ånd. Den grunnleggende kristne enhet er gitt til oss, men er samtidig en kontinuerlig utfordring. Denne enheten skal vi bevare i en fred som binder sammen. Vi får en sterk befaling om å legge vinn på å bevare Åndens enhet. Siden den må bevares, betyr det at vi faktisk kan ødelegge denne enheten. Det skjer igjen og igjen mellom kristne som i umodenhet dømmer andre ut fra sin egen begrensede oppfatning. Det skjer ved at vi

forlanger enighet om alle ting før vi bygger relasjoner, eller ved at en tillegger andre søsken meninger og holdninger de ikke har. Vi vil be om at kristne ledere lærer å bevare Åndens enhet i en fred som binder dem sammen. Denne Åndens enhet har Gud gitt oss som utgangspunkt for å nå fram til enhet i tro. Apostler, profeter, evangelister, hyrder og lærere er gaver Jesus gir til sin menighet den dag i dag. De skal utruste de Hellige så vi når fram til enhet i tro på Guds Sønn og vi sammen når fram til modenhet.

Enhet og mangfold

Selv om vi taler sterkt om den ene menighet i byen, har vi en dyp respekt for de enkelte menigheters egenart. Vi tror ikke på uniformitet, men mangfold. Enheten svekkes ikke om hver enkelt menighet er tydelig på den visjon, kall og egenart Gud har gitt den. Først i samspillet mellom

de forskjellige menighetene kommer den store enheten til sin rett. Det er uhyre viktig, enten det gjelder enkeltpersoner eller menigheter, at vi har respekt for helheten, Jesu vitnesbyrd. Vi må ha respekt for egen utrustning og oppgave, og respekt for andres utrustning og oppgave. Dette krever modenhet og åpenbaring så vi verdsetter hverandre og gir hverandre rom enten det gjelder enkeltmennesker eller menigheter.

For å leve i enhet, må vi se Guds rike. Gud har bestemt at hans menighet skal være redskapet for å bre ut hans rike på jord. Problemet er at mange kristne ikke forstår hverken menighet eller Guds rike. Jesus sa at vi har muligheten til å se Guds rike når vi blir født på ny³. Den nye fødsel fører ikke automatisk til at vi ser Guds rike. Derfor brukte Jesus 40 dager mellom oppstandelsen (da han åndet på disiplene og de fikk Den Hellige Ånd) og pinsedag (da de

"Enhet er viktig for at vi som menighet skal ha troverdighet når vi forkytter evangeliet om Guds rike..."

ble ikledd kraft til å være hans vitner) til å undervise dem om Guds rike⁴.

Guds rike og menigheten

George Elden Ladd sier følgende: Guds rike er primært Guds dynamiske styre, hans herredømme og rett til å styre som konge. Avledet av dette følger at Guds rike er den sfære der hans styre blir erfart. I bibelsk talemåte vil det si at Guds rike ikke er identisk med dets undersotter. Det er folket under Guds styre som kommer inn i riket, lever i riket og styres av riket. Menigheten er Guds rikes fellesskap, men aldri selve riket. Jesu disipler tilhører riket slik som riket tilhører dem; men de er ikke riket. Guds rike er Guds styre; menigheten er et fellesskap av kvinner og menn som lever under Guds styre.⁵

Vi ser i Guds ord at menigheten dannes der Guds rike forkynnes. Med andre ord kan vi si at Guds rike skaper menigheten. Menigheten er resultatet av at Guds rike kom inn i verden ved Jesus Kristus og at evangeliet om riket forkynnes for mennesker. Guds rike var det sentrale tema i hele Jesu undervisning. Han refererte til Guds rike eller himlens rike hele 78 ganger. Eksempelene han bruker viser konsekvent at Guds rike kommer nær mennesker for å gjøre det mulig for dem å komme inn i det mens de er på jord. Det var ikke bare noe framtidig som de skulle inn i ved død eller borttrykkelse.

Det er menighetens oppgave å vitne om Guds rike. Menigheten kan ikke bygge Guds rike eller bli Guds rike, men menigheten vitner om Guds rike og Guds frelseshandling i Kristus. Alle som tar imot Hans frelse, ender opp under hans herredømme i Guds rike. Siden vi har mottatt Guds rikes liv og fellesskap må vi som menighet nå demonstrere den kommende verdens liv i en forgjengelig verden med ufullkomne mennesker. Menigheten tilhører både den kommende og den nåværende tidsalder. Selv om den ikke oppleves fullkommen nå, må den likevel demonstrere Guds fullkomne liv og orden. Det er Guds vilje at enheten i Guds rike skal demonstreres for verden ved at menigheten lever i enhet. Spørsmålet er hva de oppfatter når de ser på oss kristne.

Hva er svaret?

Jesus gjorde det veldig klart at et rike som er i strid med seg selv ikke kan

bli stående. Derfor vil Satans rike falle. Guds rike kjennetegnes av rettferdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd. Alle som lever i dette riket er pålagt å legge vinn på å bevare Åndens enhet. Da de kristne i Korint delte seg i flokker, var det første spørsmålet de fikk: Er Kristus delt? Han kan ikke bli delt, det er helt umulig! Problemet i Korint er det samme som vi opplever i dag. Problemet er JEG. Jeg holder meg til.... . Det er verdens "parti-visdom" som får plass i menigheten.

Løsningen har alltid vært den samme og den er meget effektiv. Ordet om korset er Guds kraft for alle som blir frelst. Korset ikke bare forsoner meg med Gud, men det setter meg fri fra verdens visdom og selvet. "Kristus og han korsfestet" fjerner "JEG-faktoren"

og lar meg nyte livet som en ny skapning i Kristus. Dette livet i Den Hellige Ånd er vidunderlig og setter meg i stand til å fungere sammen med andre. Da ser jeg at Gud har ett rike som uttrykkes på mange måter. En menighet med et mangfoldig og fargerikt uttrykk. Ett legeme under ett hode. Jeg ser KRISTUS. Han er ikke delt!

Tekst: Noralv Askeland

¹ Johs.17,18-24

² Matt.16,24

³ Joh.3,3

⁴ Apgj.1,3

⁵ Ladd: A theology of the NT s.109

⁶ 1.Kor.1,13

Kva er Guds rike?

Å forstå Guds rike er nøkkelten til å fatta Guds evige plan og hensikt i Jesus Kristus, vår Herre. Då Jesus kom til jorda, var Guds rike bodskapen han kom med (Matt.4,23). Guds rike var sjølv senteret i livet og tenesta hans. Han forkynte evangeliet om Guds rike (Mark.1,15). Guds rike er det einaste han kalla evangelium – godt nytt! Guds rike var på leppene hans heile tida, det var i fokus i alt han gjorde.

Han vart aldri oppteken av små uviktige ting. Han gjorde Guds rike til det alt dreidde seg om, det var det som låg han på hjarta. Han sendte læresveinane ut for å forkynna Guds rike (Matt.10,7). Han gjorde Guds rike til sjølv livet sitt, det var oppdraget hans, det var det han levde for (Luk.4,43).

Kva er eit kongerike?

Det moderne svaret vil vera at eit kongerike i første rekke er eit landområde eller territorium som ein konge utøver sin autoritet over og at folka som lever innanføre dette landområdet er ein del av kongeriket. Kongeriket Noreg er det geografiske området kong Harald styrer over, eller også dei folka han styrer over. Desse to tankane kan lett føra til ei gal forståing av Guds rike. Om vi seier at Guds rike er det åndelege område kor Gud er hovud, så er ikkje det dekkjande for alt det Bibelen seier om Guds rike som skal koma i makt og herlegdom. Eller om vi startar med tanken om ein framtidig tilstand som kjem med Jesu gjenkomst, så samsvarar ikkje det heilt

ut med alt det Bibelen seier om Guds rike som ein nærverande realitet. Tek vi utgangspunkt i tanken om riket som folk, ender vi opp med å identifisera Guds rike med Guds folk – kyrkja, noko som ikkje har grunnlag i Skriften.

Sjølv sagt kan det vera eit landområde som kongen utøver sin autoritet over og det kan vera folk som bur i dette landet og lever under kongens styre, men dette er ikkje det grunnleggjande i den bibelske forståinga av Guds rike. Den grunnleggjande tanken i Bibelens forståing av eit kongerike er retten til å styra, retten til å utøva autoritet, eller med andre ord, kongens suverene autoritet.

Guds rike handlar om Guds suverene rett til å styra

Når Guds ord viser til Guds rike, har det alltid med hans styre, regjering og suverene autoritet å gjera: Sal.103,19 – Guds rike er hans universelle styre, han rår som konge over alle ting, Sal.145,11 – Guds kongedøme er hans veldige kraft, Sal.145,13 – Guds rike varer evig, Dan.2,37 – synonym for kongedøme: makt, styrke, ære, Dan.5,26-27 – kongedøme er autoritet, retten til å styra. Luk.19,11-12

Når vi les desse bibelorda i Salmane ovanfor vil vi finna at rikets territorium er himmel og jord, men det einaste som er permanent er Guds styre, hans herrevælde. Orda hjå Daniel understrekar at kongedøme er retten til å styra, - noko Gud gjev til kven han vil. Når Gud seier til Belsasar at han skal gjera ende på kongedømet hans, så var det ikkje eit geografisk område eller folka som budde der det vart ein ende på. Belsasar sitt styre fekk ein ende og retten til å styra vart gjeven til ein annan mann – Dareios. Likeeins finn vi at Jesus i Lukas 19,11-12 seier at å få eit rike er å verta

innsett til konge og få retten til å styra. Det var ikkje snakk om å få eit område, for territoriet var alt der, folket var alt der, men han hadde ingen autoritet eller rett til å styra, det var det han gjekk bort for å få.

Guds styre er grunnlagt på ein fast grunnvoll

Eg vil alltid syngja om dei gjerningar som Herren i sin nåde har gjort. Eg vil forkynna din truskap frå ætt til ætt. Eg seier: Di miskunn er bygd opp for evig, din truskap står fast i himmelen. "Eg gjorde ei pakt med min utvalde, gav David, min tenar, ein heilag lovnad: Di ætt vil eg halda oppe til evig tid; eg vil byggja din kongsstol frå ætt til ætt." (Sal.89,2-5), Rett og rettfærd er grunnvoll for din kongsstol, miskunn og truskap går føre deg. (Sal.89,15)

Grunnvollen for Guds styre er hans gode, uforanderlege moralske eigenskapar, slik som hans paktskjarleik, hans godleik, hans miskunn, hans nåde, hans rettfærd, hans truskap til alt som er sant. Alt ved han er rett. Det vil seia at Guds natur vert uttrykt gjennom hans styre. Paktskjarleik, miskunn og truskap går alltid framfor Gud. Der Guds styre er, der vil det vera kjarleik, nåde, truskap og miskunn.

Guds kjarleik er den styrande drivkrafta i alt Gud gjer, for Gud er kjarleik. Berre dei som er motivert og drivne av kjarleik kan utøva autoritet på rett måte. Guds truskap er garantien for at han vil føra til fullending og herleggjering alt som er under hans styre. Guds rettfærd er garantien for at Guds styre alltid inneber dei rette handlingane. Guds rett er garantien for at Kongens avgjerder alltid vil vera rette og at alle vil få ei rettfærdig behandling. Rett og rettfærd er uttrykk for miskunn og truskap – paktskjarleik.

"Regjeringar, presidentar, folk og nasjonar kjem og går, men Guds rike varer gjennom alle tider, det kan i all æve ikkje gå til grunne..."

Guds rike er universelt og evig

Gud er Gud for alle rike på jorda (Jes.37,16). Han er konge over all jorda og rår over alle folkeslag (Sal.47,3,8,9). For kongeveldet høyrer Herren til, han rår over folkeslaga. (Sal.22,29)

Gud skapte heile universet til å verta styrt av hans lover. Historia viser oss veldig tydeleg dei følgjene det får når folk og nasjonar ikkje følgjer dei universelle Gudsrikelovane. Regjeringar, presidentar, folk og nasjonar kjem og går, men Guds rike varer gjennom alle tider, det kan i all æve ikkje gå til grunne (Dan.2,44). Guds rike er eit evig rike, hans velde varer frå ætt til ætt (Dan.4,3,34; 6:27; 7:14,27).

Guds rike er ikkje statisk og stillestående, men utvidande og alltid ekspanderande. Daniel fekk sjå Guds rike koma som ein liten stein som knuste den store biletstøtta som representerte dei mektige verdsrika. Daniel såg at denne litle steinen vaks og vaks til han vart eit stort fjell som fylte heile jorda. Trass i syndefall og djevelsk opprør, som har ført med seg så mykje vondskap til jorda, skal Guds rike gjera seg meir og meir gjeldande og fylla alt med sitt herlege nærvær.

Profeten Jesaja fekk også sjå at Guds rike var noko som stadig vaks og hadde framgang. Han sa at Guds herredøme skulle verta stort og freden utan ende (Jes.9,7). Dei fleste engelske omsetjingar seier at det ikkje skal vera noka ende på utvidinga av hans styre og fred, som skal verta større og større. Dette samsvarar med det Jesus sa om Guds rike som ein surdeig som gjennomsyrrer heile deigen (Matt.13,33), og forandrar heile samfunnet. Guds rike har kome til oss, nesten som noka smått og usynleg, men vil arbeida seg gjennom heile samfunnet og fylla heile universet med kunnskapen om Guds herlegdom (Ef.4,10; Hab.2,14; Jes.11,9). Guds rike kan ikkje rikkast (Hebr.12,28).

Ein gresk filosof sa ein gong: Gje meg eit fast punkt, så skal eg flytta jorda! Guds rike er dette faste haldepunktet vi treng for å snu livet på jorda rett veg så folk og nasjonar kjem i rett skikk. Guds rike er den gode delen, det eine nødvendige, som ikkje kan takast frå oss. Guds rike er den faste og urikkande grunnvollen for eit heilt liv, eit liv i integritet. Guds rike er det einaste trygge og urikkande i denne verden kor alt er usikkert og i endring, - helst i forfall.

Guds rike er inni oss og i mellom oss (Luk 17,21)

Jesus hadde nettopp lækt ti spedalske menn og ein av dei kom tilbake for å takka han. Då spør farisearane han om Guds rike. Dei såg etter apokalyptiske eller politiske teikn, men Jesus gjev dei eit heilt anna fokus. Han seier at Guds rike ikkje vil koma som eit jordisk fredsrike for Israel, slik dei tenkjer, for Guds rike er alt midt i mellom dei. Det Jesus eigentleg seier er: Sjå kva eg har gjort, eg har sett folk fri frå vonde ånder, eg har gjeve blinde syn, sjå dei spedalske kjem og takkar for lækjedom.

Eg er Herren - Kongen - Guds rike er der eg er!

Ei anna omsetjing seier at Guds rike er inni oss, det er ikkje eit komande politisk og jordisk fredsrike, Guds rike er inni oss, det er av ein annan karakter. Vi vart fødd inn i Guds rike og Guds rike kjem inn i oss når vi tek imot Jesus Kristus som Herre. Guds rike er lekamleggjort i Jesus. Der Jesus er Herre, der er Guds rike.

Når Jesus får vera sentrum, når han får vera Herre mellom oss, då vil vi verta ført saman i eit heilagt fellesskap.

Når Kongen styrer mellom oss, vert det fødd fram eit Gudsrikesamfunn. Guds rike skapar alltid samfunn og fellesskap mellom menneske. Når Guds rike vert forkynt, vert nye kyrkjelydar forma. Når vi har eit rett forhold til Jesus, kan vi også koma inn i rette forhold til kvarandre. Guds rike er

sosialt, det skapar rette forhold mellom menneske. Folk som har vorte fødde inn i Guds rike er ei sosial eining. Når vi har sett Guds rike, kan vi aldri isolera oss frå andre kristne, eller andre menneske for den sak. Vi kan ikkje vera kristne i eit

vakuum eller i isolasjon frå andre. Guds rike styrer vårt felles liv saman og påverkar alle vår relasjonar til det beste for alle.

Guds rike er ikkje mat og drikke (Rom.14,17)

Det er apostelen Paulus som seier dette, heilt i samsvar med Jesu undervisning. Guds rike kjem ikkje som eit politisk rike, heller ikkje kjem det til oss som ei ytre religionsform. Apostelen gjer det gjennom si undervisning klart for oss at Guds rike ikkje er reglar om ytre oppførsel. Guds rike er ikkje religiøse ritual eller seremoniar. Guds rike er ikkje ein klesstil eller ein spesiell diett. Guds rike overgår alle menneskelege tradisjonar og kulturelle former. Det jødiske seremonielle systemet er avleggs. Det katolske seremonielle systemet er avleggs. Det anglikanske og lutherske seremonielle systemet er avleggs. Alle ytre religiøse seremoniar og system er avleggs. Guds rike har kome med noko mykje betre!

Guds rike er rettferd (Rom.14,17)

Vi har sett at rettferd er sjølv grunnvolten for Guds rike. Jesus seier at rettferd krevst for å koma inn i Guds rike og for å leva i Guds rike (Matt.5,20). Eit Gudsrikeliv er eit liv i rettferd og integritet. I Bergpreika underviser Jesus oss om lovane i Guds rike. Eg vil her berre nemna fire slike lover:

Lova om sinne og drap (Matt.5,21-26)

Vreide og sinne er synd, ikkje berre den ytre handlinga når ein slår nokon i hel. Å sjå ned på andre menneske og gje rom for sinne mot dei er synd. Gudsrikerettferda krev av meg at eg ikkje har noka vondt i hjarta mitt mot

eit medmenneske. Denne hjarterettferda er ei gåve som kjem av Guds styre i livet mitt.

Lova om eit reint hjarta (Matt.5,27-32)

Urein lyst i hjarta er synd, ikkje berre den ytre handlinga når ein driv hor. Om du er fanga i ureine lyster, må du gjera alt du kan for å verta fri. Jesus seier

at ingen offer er for stort om du kan frigjere deg frå lysta si makt over deg. Eit reint hjarta er det mest verdifulle eit menneske kan eiga. Når vi vert borgarar av Guds rike, gjev Gud oss eit nytt hjarta. Den einaste måten å kunna leva eit reint liv er ved Guds kraft.

Lova om ærlegdom og sanning (Matt.5,33-37)

Det er synd å bruka store ord om seg sjølv og alt det ein skal gjera og ikkje leva opp til det. Hykleri er synd. Guds styre gjer oss sanne og ærlege. Guds styre gjer oss pålitelege. Den som lever i Gudsrikesrettferd treng ikkje sverja, for han er eit ord nok, han står ved det han seier.

Lova om kjærleik (Matt.5,38-48)

Egoisme er synd! Det er galt å vera sjølvvisk. I Guds rike er det ikkje rom for personleg hemn, her tek vi ikkje att med same mynt. Hjartehaldninga i Guds rike er motivert av kjærleik og ikkje sjølvviske omsyn der ein krev sin rett. »Stå på krava» – det er ingen kristen haldning. Gudsrikerettferda gjev seg utslag i kjærleik og tilgjeving til dei som har synda vårt, vil vi det beste for fiendane våre. Kjærleikens høgaste uttrykk er grenselaus tilgjeving!

Guds rike er fred (Rom.14,17)

Profetane kalla den komande Messias for Fredsfyrsten for han skulle koma med fred. Shalom er det hebraiske ordet for fred. Det er eit ord med rik meining. Shalom står for fred, ein tilstand kor alt er heilt og godt, ordet inneber velstand og helse. Shalom talar om eit framgangsrikt forhold i harmoni og heilskap, - menneske som lever i einskap og ikkje i strid.

Guds rike er eit fredens styre (Jes.9,7) som skapar fred og harmoni mellom menneske. Difor seier Guds ord at vi skal la Guds fred som overgår alt vit vara og styra hjarte og sinn (Fil.4,7). Den apostoliske rettesnora er at vi skal streva etter det som tener til fred og oppbygging i alt vi seier og gjer (Rom.14,19). Vi skal så langt det er råd halda fred med alle menneske (Rom.12,18). Om vi verkeleg er Guds barn og høyrer Guds rike til, vil vi vera fredsskaparar (Matt.5,9), for fred, harmoni og einskap er naturen i Guds rike.

Guds rike er glede (Rom.14,17)

Då Jesus kom til jorda forkynte englane ei stor glede som alle menneske kunne få del i. Denne gleda er knytt til dette at Jesus er Frelsar og Herre, at han er den lova Messias som kjem med sitt frigerande rike. Evangeliet er den glade bodskapen om Guds rike som har kome nær. Der Gud styrer bryt gleda fram, der Anden rår er frukta glede. Når rettferdige menneske fører inn rettferdige Gudsrikeløysingar i samfunn og arbeidsliv jublar folk, og når vonde og uærlege menneske mistar makt og påverknad, er gleda stor. Når dei kristne velsignar naboar, skuler, arbeidsplassar, kommunistyre, regjering og alle som har ansvarsfulle stillingar, då vil det vera framgang, velstand og glede, men om dei gudause får sleppa til med sitt negative snakk kan heile samfunn øydeleggjast (Ord.11.10-11). Når rettferdige Gudsrikemenneske har framgang og tek del i styre og stell, er det optimisme og glede i samfunnet, men når dei gudause har makt, rår mistrua og ærlege folk må gøyma seg (Ord.28,12,28).

Guds rike er eit rike i Den Heilage Ande (Rom.14,17)

Jesus gjorde det veldig klart at hans rike ikkje er av denne verda (Joh.18,36). Guds rike er ikkje eit politisk rike, det går ikkje fram ved hjelp av militær makt. Guds

rike er ikkje eit økonomisk rike for det er ikkje Mammon som rår. Guds rike er ikkje eit religiøst rike, det handlar ikkje om ytre former, seremoniar eller fromme reglar.

Guds rike er eit rike i Den Heilage Ande, det er større enn alle andre riker og menneskelege ordningar. Når Gud sender sin Ande, vert menneske fødd på ny og eit nytt samfunnsliv vert bore fram. Når Gud sender sin Ande, nyar han oppatt heile land og nasjonar og skapar ein sivilisasjon der rettferd, fred og glede rår. Den Heilage Ande har makt til å forandra samfunnet!

Guds rike er ikkje ord (1.Kor.4,20)

Guds rike er ikkje teori eller filosofi, men verkeleg liv i Den Heilage Ande. Den som er stor i ord, men liten på jord, slik ordtaket seier, lever ikkje eit Gudsrikeliv. Skryt og tome vedkjeningar (bekjennelser) skapar ikkje liv eller helse, men der Guds rike rår skjer teikn og under. Guds rike er ikkje store ord om tru og tradisjonar, om kven vi er og kva vi står for. Det vi gjer krav på å vera ein del av er ikkje viktig, det er berre det vi verkeleg er ein del av som tel. Bakgrunnen vår, den religiøse arven vår, det vi seier vi trur eller forstår, hjelper oss ikkje. Det som tel er om Guds rike ber frukt i livet vårt. Om det ikkje gjer det, vil det verta teke frå oss og gjeve til dei som ber den frukta som høyrer riket til (Matt.21,43). Kva frukt ber Guds rike i ditt liv? Det er viktig å gje eit ærleg svar på det spørsmålet for elles kan vi verta sitjande att med dei rette orda medan Guds rike går oss forbi.

Guds rike er kraft (1.Kor.4,20)

Guds rike kjem til oss med livsomskapande kraft, eller med andre ord ei verkeleg frelse frå syndeskuld og syndemakt. Guds rike får oss til å venda om frå eit sjølvsk liv til eit liv i teneste. Guds rike er heilag kraft frå Gud til å bera god frukt, til glede for både Gud og menneske. Guds rike gjer oss til nye menneske, for når Guds rike er inni oss, vil hans kraft forma karakteren vår slik at han vert meir lik Jesus. Jesus demonstrerte også at når Guds rike er tilstades, vil krafta til å setja folk fri frå ureine ånder og til å lækja sjuke vera verksam (Matt.12,28). Jesus forkynnte evangeliet om riket og lækte all sjukdom og vanhelse (Matt.9,35).

Guds rike er kraft og ikkje tome

ord, det ser vi når Andens veldige kraft er verksam. Når vi slepp Anden til mellom oss, vil han gjera ende på djevelens gjerningar. Når Guds rike er nær, mistar den vonde si makt og påverknad, for då er Guds kraft verksam.

Guds rike nærverande hjå oss no

Jesus tok til si teneste med å forkynna evangeliet om Guds rike (Mark.1,15). Han forkynnte godt nytt om riket! Kva var det gode nye? At Guds rike har kome nær, at det er her i kraft no! Dette viste han ved å tala med makt og mynde og byda dei ureine åndene å fara (Mark.1,23-27). Han viste at Guds rike var kome ved å lækja folk frå all slags sjukdom og forkynna tilgjeving for syndene.

Desse kraftgjerningane var eit teikn på at den sterke har vorte bunden og at Guds rike var kome (Matt.12,24-29). Difor sendte Jesus læresveinane ut for å lækja dei sjuka og seia at Guds rike er kome nær (Luk.10,9). Det var det same svaret Jesus gav til Johannes Døyparen: Guds rike har kome med Messias for blinde ser og lame spring, Guds rikes kraft er verksam – Guds rike er her! (Luk.7,22). Det er det same apostelen Paulus seier: Gud har fria oss ut frå mørkers makt og sett oss over i sin kjære Sons rike (Kol.1,13). Vi har ved Guds nåde vendt oss bort frå Satans makt (Ap.gj.26,18), vi er ikkje lenger under hans herrevælde, no lever vi under Guds styre i tilgjeving og heilagging.

Guds rike er Guds einaste svar på alle behova til mennesket

Jesus lærte oss å be: Lat riket ditt koma, lat viljen din råda på jorda så som i himmelen! Lat viljen din råda – det inneber ein fullstendig totalitær tilstand, ein fullstendig måte å leva på her og no. Lat viljen din råda – i min personlege vilje? Ja! Lat viljen din råda – i den kollektive viljen? Ja! Lat viljen din råda – i alle sosiale ordningar? Ja! Lat viljen din råda – i samfunnslivet? I politikken? I næringslivet? I kulturlivet? I alle menneskelege forhold? JA!

Når vi heilt og fullt bøyer oss for Guds vilje, då finn vi full fridom. Når eg lever Kristus livet, er eg mest meg sjølv! Når eg fullt og heilt tilhøyrer Kristus er mest min eigen! Når vi finn Guds rike, finn vi oss sjølv og det vi er skapte for. Når eg er bunden til Kristus, kan eg vandra fri på jorda! Når er har bøygd

med for Kristus, kan eg stå oppreist framfor alle ting!

Vi er skapte til å vera i Kristus og gjera gode gjerningar og leva eit godt liv (Ef.2,10). Å gjera Guds vilje er maten vår, - det einaste som mettar oss og styrker oss! (Joh.4,34). Min vilje mot hans vilje er gift. Det forgiftar helsa mi. Det forgiftar både notida og framtida mi. Å gjera Guds vilje, å gjera ting på Guds måte, er vår einaste fridom. Å gjera sine egne ting, å gjera ting på sin måte er trældom.

Alle menneske er skapt for å leva i Guds rike. Å følgja Gudsrikelovane er alltid det sunnaste reint fysisk. Å følgja Gudsrikeprinsippa er alltid det beste økonomisk. Å gjera Guds vilje er alltid sunt sosiologisk. Til og med kroppen vår er skapt til å fungera i samsvar med Gudsrikelovane. Hjerne, hjarte, mage, nervar, kjertlar – ja alt reagerar når vi bryt Guds lov. Om vi lyg, reagerer hjarta, det kan målast på ein løgn detektor. Om vi bekymrar oss, reagerer magen og resultatet kan verta magesår. Å gjera Guds vilje er alltid det beste, det har berre gode følgjer!

Guds rike kjem, det er målet for historia

I denne verda lever vi med lidning, for-gjengelegdom og død. Når riket har kome i sin fullnad, då skal sorg og død ikkje vera meir. I denne tidsalderen lever rettferdige og urettferdige side om side. I den komande tidsalderen skal all urett, vondskap og synd vera rydda ut. No er Satan denne verdens Gud, men i den komande verda vil han vera heilt og fullt øydelagd. Då vil rettferda rå og alt det vonde vil vera borte!

Guds ord seier at Jesus Kristus skal vera konge (slik han er i dag) til alle fiendar er lagd under hans føter (1.Kor.15,25; Hebr.10,12-13). Guds styre gjennom Jesus Kristus er som ein surdeig som gjer sitt omskapande verk i enkeltpersonar og i samfunnet. Alt skal ein dag sameinast i Kristus. Ein dag skal jorda verta ny og Guds rike bryta fram i all sin fullnad. Då skal Kristus gje alle ting over til Faderen, og Gud skal vera alt i alle. Då har Guds rike kome i sin fullnad og målet for historia er nått!

Tekst: Erling Thu

La ditt rike komme

Jeg kjørte med bil fra Norge til Finland i vår. Straks jeg kom over grensa til Finland, var det tydelig at jeg hadde kommet til et annet rike. Fartsgrensene, skiltene og språket var forskjellige fra der jeg kom fra. Jeg hadde beveget meg inn i et område med et annet styre enn der jeg kom fra. Hverken været eller naturen fortalte meg at jeg hadde kommet til et annet land. Det viste seg på de områdene der autoriteten var synlig.

Guds rike er Guds styre

Da Jesus stod fram for offentligheten var hans budskap: "Ta imot Guds rike" (Mark.1,15). Gud har kommet ned til jord. Nå er Guds rikes krefter sluppet løs i verden. Jfr. Luk.4,16-21 + 7,18-23. Jesus drev ut en ond ånd fra en mann som var stum, og sa han at det var et tegn på at Guds rike hadde kommet til dem. Guds makt fordrev satans makt. Den ondes innflytelse ble svekket fordi Gud demonstrerte sin kraft.

De fleste jødene så på Messias som en konge som skulle fri dem fra Romerrikets styre. De skjønte ikke at Guds rike er et åndelig rike som kommer inn i hvert enkelt menneskes liv gjennom å få en ny Herre i sitt liv. (Luk.17,20-21, Joh.3,3, Kol.1,13).

En definisjon på Guds rike er derfor Guds styre. Vi skal arbeide for at Guds innflytelse og styre øker her på jorda. Bibelen sier at Guds rike skal fylle hele jorda som en surdeig som fyller hele deigen (Matt.13,33). Jesu død og oppstandelse er en seier over mørkets

og dødens krefter som gjør at vi kan se optimistisk på framtida. (Kol.2,15). Jesu rike er et rike som skal bre seg ut og være uten ende (Jes.9,7). Habakkuk 2, 14 sier at jorda skal fylles med kunnskap om Herren som vannet dekker havbunnen. Endetid er en tid med utbredelse av og seier for Guds rike midt i kamp og motstand.

Forandringen kommer innenfra

I samfunnet rundt oss er det troen på politikk, økonomi og vitenskapelige framskritt som skaper forandring i samfunnet. De ytre rammebetingelsene og lovverket skaper framgang. Det har en

kjerne av sannhet i seg, fordi disse tingene er med på å endre holdningene til folk. Men Guds svar på utfordringene i verden er å gjøre noe med menneskenes hjerter. Jfr. Sakkeus som var en tollar som lurte penger av folk. I møte med Guds rike, var hans reaksjon å gjøre opp for seg og å leve et liv i ærlighet (Luk.19,1-10).

I vårt land har vi gode eksempler på hvordan samfunnet blir forandret når menneskenes hjerter blir forandret.

Den læstadianske veknelsen fra 1850 og utover, løftet samene ut av alkoholmisbruk og fattigdom. Menneskene møtte Guds rike, fikk et nytt forhold til

Gud og hverandre, og reiste seg i en ny verdighet. Takket være Læstadius har vi i dag lulesamisk språk. Uten vekkelsen på Nordkalotten ville de vært i samme situasjon som mange urfolk i dag der de står ribbet tilbake etter mange år med storsamfunnets innflytelse. Å legge forholdene til rette for å bevare kulturen i nyere tid har ikke lyktes, fordi de ikke har hatt en indre drivkraft til å reise seg gjennom år med undertrykkelse.

De store samfunnsreformene i Norge i forrige århundre var mulig fordi folks holdninger var preget av Guds rikes tankegang gjennom flere år med vekkelse og kristen innflytelse. Spesielt haugeanervekkelsen skapte en mobilisering på alle plan. Åndelig liv, bedriftsetablering og nydyrking skjedde i stor skala ved at folk fikk en ny tankegang i møte med Guds rike. Hele det norske samfunnet ble forandret i løpet av noen tiår. Tro, håp, ærlighet, ansvar, pliktfølelse og det å bry seg om andre var lim som holdt folket sammen. Politiske reformer som skulle skape sosial rettferdighet, virket etter hensikten fordi folk hadde en tankegang som ikke undergravde sosiale goder. Eksempler på land der sosiale reformer har endt opp i korrupsjon og maktmisbruk er dessverre lang i vår tid.

Guds rike omfatter hele mennesket

Jesus viste med sitt liv at hele mennesket er viktig for ham. Det første under han gjorde var å gjøre vann til vin i et bryllup (Joh.2,1-10). Det viste med all tydelighet at Jesus bryr seg om hele mennesket. For Gud er ikke våre menneskelige behov annenrangs. Gud rangerer ikke menneskers behov, men ser på oss i et helhetsperspektiv. Derfor bryr han seg om hva som skjer i klasserom og arbeidsplasser på samme måte som hva som skjer i menighetene. Den dagen du ble frelst, startet du på fulltid for Gud. Det å være lønnet av menigheten for å gjøre en jobb, er ikke noe større og viktigere for Gud enn å være ansatt i en bedrift. Det som teller er ikke hvor du jobber, men

hvordan du representerer Guds rike der du er.

Når vi ser Guds rike, blir hele livet vårt et liv for Gud. Vi skiller ikke mellom en åndelig del og resten. Det å være ærlig i arbeidssituasjonen blir like viktig som å dele et Guds ord på et møte.

Vi er ambassadører for Guds rike

Vi er ambassadører for Gud overalt hvor vi er. (2.Kor.5,20). Som ambassadører er vi ikke så opptatt av hvor vi

er, men hvem vi representerer. De norske ambassadene representerer Norge i utlandet. Der gjelder norsk lov selv om de kan være lokalisert hundrevis av mil fra Norge. Guds rike formidler Gud i alle kulturer og samfunn. Det er universelt.

Derfor tar jeg imot

brødre og søstre fra andre kulturer med et ønske om å lære av dem.

Når vi bruker ressurser for å utbre Guds rike, vil vi ikke formidle vestens kultur på bekostning av andre. En bruker samme målestokk på alle land og kulturer. Når vi lever i Guds rike, får vi den nødvendige ydmykhet til å møte andre folk og kulturer med respekt.

Referansepunktet er Bibelen og Guds rike, ikke vår smak og personlige stil. Da blir det ikke vesten mot resten. For eksempel er vår vestlige individualisme og materialisme langt fra Guds rikes målestokk.

La himmelen komme til jorda

Da Jesus lærte disiplene å be, var en sentral del av bønnen: »La ditt rike komme. La din vilje skje på jorden som i himmelen». (Luk.11,1-10) Vi skal be om at himmelen skal komme hit. Det vil med andre ord si at det som ikke passer i himmelen, er ikke noe å ha på jorda heller. I valg situasjoner blir da spørsmålet: Hvordan representere Guds rike i denne situasjonen, i stedet for å spørre; hva fungerer eller hva liker jeg best? Fokuset flyttes fra oss til Gud. Vi må justere oss etter Guds vilje, i stedet for å dilte etter verdens standard. Dette får konsekvenser i møte med raseskiller, rangering av mennesker etter sosial status,

behandling av barna, penger, måten å gjennomføre et arbeid på osv.

I stedet for å rømme fra omstendigheter og utfordringer, skal vi gå inn i dem og forandre dem til å bli i samsvar med det Gud vil. Jesus sendte disiplene ut for å forkynne evangeliet, fremme fred og rettferdighet og helbrede de syke. (Luk.10,1-11). Når de gjorde dette, ble Guds rike utbredt. Som en konsekvens av å utbre evangeliet, blir menigheten bygd. Fordi Guds rike fører mennesker til Jesus, vil de som følger ham finne hverandre og leve sammen underordnet et lederskap, dvs. lever menighet.

Spre Guds rike ut til verdens ende

Vi har en tendens til å samle oss der Gud ønsker å spre utover. For eksempel måtte det en forfølgelse til for å spre de troende i Jerusalem til nye steder. På den måten kom evangeliet til Kypros og Tyrkia. Effekten av evangeliet ble mye større da de kristne i Jerusalem ble spredt. Mange tror at en stor menighet har større effekt enn mange små, men det viser seg å ikke stemme. Det folk blir berørt av er det de ser og erfarer i sitt nærmiljø. Store hus, fine trykksaker og mange folk gjør lite fra eller til. Derimot vil en gruppe i nærmiljøet som bryr seg, viser praktisk kjærlighet og er venner med mennesker, demonstrere Guds rike. Antall berøringspunkter øker når vi er i mindre enheter, vi kommer nærmere inn på folk. Den minste enheten Jesus opererte med var 2 og 2. Han sendte ikke disiplene i samlet tropp.

Gud vet at hans rike er sterkere enn verden og den onde. Hans befaling er å gå ut og fokusere utover. Derfor er det alltid slik at der Guds rike kommer, vil folk bli opptatt av å tenke nytt, pionere, bryte nytt land. Guds rike frir oss fra husmannsånd og trangsyn. Vi ser nye muligheter i tekniske nyvinninger og omstendigheter som tårner seg opp. Forståelsen av Guds rike gjør oss til mennesker som griper mulighetene som kommer. Vi går inn på de arenaene som finnes innen musikk, kunst, teater, arbeidsliv, økonomi, politikk osv. med tro på at vi kan bringe Guds rike der. I stedet for å bli usynlige i våre egne gettoer, er vi som en surdeig som ser lite og ubetydelig ut, men som etter en tid gjennomsyrrer alt.

Tekst: Terje Dahle

Midtpunktet i Guds rike er hans trone

I Johannes Åpenbaring i det fjerde og femte kapittel får vi se hva som er selve senteret i Guds rike. Johannes skal fortelle i sin åpenbaring om alle slags vansker og prøvelser. Men før han begynner på alt det som er mørkt og vanskelige, trenger han et guddommelig perspektiv å se alt sammen fra. Han trenger å se det med utgangspunkt fra himmelens tronsal.

Det første Johannes ser i sin åpenbaring av himmelen er Guds trone, og tronen i himmelen påvirker alt gjennom hele evigheten. Kopernikus, den polske vitenskapsmannen, ble kalt en kjetter fordi han påsto at vårt solsystem går rundt solen. Det allment aksepterte synet på hans tid var at alt kretset rundt jorden. Og Kopernikus hadde rett, men bare til et visst punkt. For i virkeligheten kretser alt i universet og i et hvilket som helst univers som ellers måtte finnes, ja, alle ting har sitt sentrum i Guds trone. Den er midtpunktet for alle ting. Derfor må du også komme på plass med ditt liv. Det er ikke nok at tronen er senteret i universet, hvis den ikke er senteret i ditt liv.

I Johannes Åpenbaring, kapittel fire og fem, får vi se hvor sentral Guds trone er: regnbuen omgir tronen (Åp.4:3), rundt tronen er det 24 andre troner (Åp. 4:4), rundt tronen, midt på hver side, er de fire livsvesenene (Åp. 4:6), de fire vesenene og de 24 eldste utgjør en krets omkring tronen, og at Lammet, Jesus, står i midten, sammen med tronen (Åp. 5:6). Videre ser vi de myriader av engler som omgir tronen og hvordan alt det skapte etter hvert bringes inn i kretsen omkring tronen (Åp. 5:11-13). Tronen

er senteret for Guds nærvær og Guds styre sprer seg ut fra tronen som ringer i vannet. Det når og berører alle andre ting. Alt er influert av Guds trone. Den er senteret i universet. Den er senteret i Guds rike, i menigheten, i familien, i ditt liv. Hvis det ikke skulle stemme for deg, er du ikke på plass slik Gud vil. Og når du har et rett forhold til Guds trone, finner alle andre ting også sin rette plass.

Pakt omgir Guds trone

Tronen er det stedet hvor Guds pakt er etablert. Legg merke til at stedet som er sentrum for Guds styre og makt er omgitt av regnbuen som er Guds pakstegn. Da Noa gikk ut av arken og hadde opplevd Guds fantastiske frelsesnåde. For hele jorden hadde blitt ødelagt, men Noa fant nåde hos Gud, og når de kom ut til en ny jord under en ny himmel, satte Gud et tegn på himmelen. Gud sier i 1.Mos.9:13: "Jeg setter min bue i skyene; og den skal være et tegn på pakten mellom meg og jorden." Man skulle tro at et slikt viktig pakstegn ville komme om igjen og om igjen gjennom bibelen. Men etter 1. Mosebok, kapittel 9, kommer det bare tre ganger til i skriften.

Det første er i det første kapittelet i Esekiel, der Esekiel ser denne tronen som kommer ned fra himmelen og kommer ned til Guds folk. Det er en trone som har bemerkelsesverdige likheter med den tronen Johannes ser i Åpenbaringen. I Esekiel er det en beskrivelse av menneskesønnen som sitter på tronen og rundt ham en regnbue.

Så finner vi den ikke igjen før vi kommer til det fjerde kapittelet i Johannes Åpenbaring. Her finner vi igjen

tronen i himmelen og regnbuen rundt tronen. Vi må vente til kapittel 10 før vi ser den igjen. Her kommer en mektig engel ned fra himmelen og han er kledd i en regnbue.

I det naturlige ser vi ikke regnbuen hver dag. Værforholdene må være de rette, det rette forholdet mellom regn og sol. Bare da kan vi se regnbuen. Det kan være litt urovekkende. For Gud sa at når han ser regnbuen vil han huske på pakten. Så hvis den bare dukker opp tre ganger til i bibelen, og vi bare ser den ved spesielle anledninger, betyr det at Gud glemmer pakten? Nei, for selv om vi bare ser den av og til er den alltid der rundt Guds trone.

Gud ser alt gjennom fargene i sin regnbue. Når Gud ser ned på en syndig verden, så husker han på sin pakt. Når Gud ser ned på menneskets opprør, kommer han i hu sin pakt. Når Gud ser på sin menighet på avveier, så husker han sin pakt. Jeg er glad at regnbuen omgir tronen og at Gud alltid husker pakten.

Og Gud husker det ikke bare for å tenke på den, men for å oppfylle løftene i pakten. For hans pakt var ikke bare med Noa og familien, men med hele skaperverket. Guds pakt var med jordens dyr, med fuglene i luften, med havet og fjellene og elvene, med trærne og markene. Gud inngikk en pakt med verden og pakten var at verden ikke skulle opphøre i en katastrofe. Den vil ikke brytes ned og forsvinne, men Gud skal komme med en forløsning som virker for hele skaperverket.

Det er derfor du finner i Salmene at trærne skal klappe i hendene. Det står at elvene skal synge, fordi Gud kommer for å dømme jorden, og hans forløsning skal

"For i virkeligheten kretser alt i universet og i et hvilket som helst univers som ellers måtte finnes, ja, alle ting har sitt sentrum i Guds trone. Den er midtpunktet for alle ting..."

bringe frelse ikke bare til menneskene men til hele skaperverket. Hvordan vet jeg det? Jo, fordi det sitter en på tronen, omgitt av regnbuen.

Neste gang du sitter bekymret og lurer på om en terrorist skal slippe en bombe som fører til verdens undergang, så husk dette: det er en regnbue som omgir tronen. Neste gang du engster deg og tenker at ozonlaget vil forsvinne og at vi alle kommer til å brenne opp, så husk; det er en regnbue som omgir tronen. For jorden og alt som fyller den, hele verden og alle i den tilhører Gud. Det er ikke slik at alt avhenger av vitenskapens iherdige arbeid eller roterer omkring politikernes mange tiltak: det er Guds trone alt kretser omkring!

Guds befalinger går ut fra hans trone

Tronen er den plassen hvor hans befalinger går ut ustanselig. I Åp. 4:5 står det at "Fra tronen gikk det ut lyn og drønn og tordenbrak..." Dette er lyden som alltid høres når Gud går fram. Faktisk er dette bildet hentet fra 2.Mosebok, der Gud stiger ned og plasserer sin trone på toppen av Sinai fjellet. Fjellet skjelver og lynet blinker og tordenene braker. Hvorfor? Fordi Gud har kommet ned.

Det er interessant å se i Åpenbaringsboken at etter at de syv segl er brutt, etter de syv basuner og de syv skålene er tømt ut, så følger det et klimaks av torden og lyn og brak. Det skjer fordi Gud vil at vi skal vite at uansett hva som foregår i vår verden, så er det styrt fra hans trone. Det er ingenting som skjer i vår verden som er utenfor hans styre og hans suverenitet.

Hvis vi skal ta vår verden må vi begynne fra en posisjon av styrke. Hvis jeg tror at verden tilhører satan og at verden er styrt av demoner, så er jeg under press. Hva kan jeg gjøre? Hvilken styrke har jeg? Men hvis jeg tror at jorden tilhører Gud. Hvis jeg tror at han er styret over hele jorden, da kan jeg gå i hans navn og ta tilbake det som allerede tilhører ham.

Det var dette de kristne i det første århundre trengte å forstå. Det var et ondskapsfullt og mektig romersk rike som fylte jorden. Det ble manipulert av mørke åndelige makter. Alt så så vanskelig ut for Guds menighet. Alt syntes å være i mot dem. Derfor trengte de å vite dette: det finnes en trone i himmelen, og det er en som sitter på tronen, og alle

andre må forholde seg til det styret som går ut fra denne trone.

Tronen er et sted for glede og begeistring

Når vi vet dette er det ikke rart at vi oppdager at denne tronen er et sted for feiring. De siste versene i Åpenbaringen 5 understreker dette for oss. Her ser vi tusener på tusener av engler som omgir tronen. Med høy stemme synger de: verdig er Lammet! Tronen er omgitt av en voldsom feiring.

Hvis du ikke liker en sånn måte å feire på her på jorden, kommer du ikke til å få det lett i himmelen! Jeg vet ikke hvordan det er når en engel roper. Men jeg vil tro det er en kraftig lyd! Når engler synger lager de melodier vi ikke en gang kan drømme om. Og de omgir tronen. Der er de levende vesenene som aldri slutter å rope: hellig, hellig, hellig er herren Gud.

Jeg ser på denne tronen og ser rundt tronen en regnbue, jeg ser rundt tronen andre troner av de som utgjør himmelens råd, jeg ser de fire levende vesener, utallige engler, og når jeg utvider perspektivet, ser jeg enda flere som forholder seg til tronen. For hver skapning på jorden og i himmelen, i sjøen og under jorden, ja alt som er der, synger hellig, hellig, hellig! Verdig, verdig, verdig! For alle ting er bestemt til å bøye kne og bekjenne at Jesus er Herre!

Vi trenger å vite hvilken verden vi lever i! Vi lever i en verden hvor Jesus er Herre! Vi lever i en verden som styres av Gud som sitter på tronen. Vi står overfor en fiende som må bøye seg for Kong Jesu styre. Da er det ingenting som kan skremme oss. Ingenting som kan holde oss nede. Det finnes intet sted vi ikke kan nå, ingenting vi ikke kan gjøre. Ikke fordi vi er så spesielle, men fordi vi forholder oss til tronen. Og alt er underlagt himmelens trone!

Tekst: Tony Ling
(bearbeidet av Stein Ørnhaug)

"Vi trenger å vite hvilken verden vi lever i! Vi lever i en verden hvor Jesus er Herre! Vi lever i en verden som styres av Gud som sitter på tronen. Vi står overfor en fiende som må bøye seg for Kong Jesu styre..."

En enkel strategi for Guds rike

I Johannes Åpenbaring finner vi en beskrivelse av hva som skjer når Guds rike griper inn i det som skjer på jorden. Åpenbaringen ble skrevet for å forberede Guds folk til å gå fram i en tid hvor det også ville være problemer, press og forfølgelse. Men motgangen skulle ikke bety at menigheten ville bli beseiret, men tvert i mot, at den skulle bli forbedret. Menigheten skulle gjøres klar til å stå fram full av den Hellige Ånds kraft.

Det begynner med den enkelte

Når Gud vil fortelle oss at han skal forandre verden, begynner han med én mann, Johannes. Johannes bringer denne åpenbaringen videre til menigheten. Det er en klar progresjon i Johannes Åpenbaring; det enkelte menneske, menigheten og så verden. Det er slik Gud jobber. Når Gud vil vinne verden, begynner han med enkeltpersoner. D.L. Moody, den berømte 1800-talls-evangelisten, ble spurt om hva som var den beste måten å nå massene på. Han svarte: "en om gangen". Det er slik Gud gjør det. Så selv om Guds rike er bestemt til å fylle jorden, begynner det i meg og deg. Riket er i dere, sa Jesus. Så ikke bare har vi kommet inn i riket, men riket har kommet inn i oss! Vi har grepet riket, og riket har grepet oss. Vi har sett Guds rike, og det drar oss til seg, men det bor også i oss og driver oss innenfra.

Vi er borgere av dette riket og alle som nevner Jesu navn er nå våre medborgere. Vet du at når Gud begynner å arbeide med ditt hjerte, så kan resultatet berøre hele verden? Hvordan du gir

respons til budskapet om riket kan ha en direkte innvirkning på hvor mange menigheter som plantes og etableres i framtiden! Dette er noe alle er direkte knyttet inn i. For vi er alle borgere av dette store Riket.

Pinsedag – ikke noe engangstille

Det Gud gjorde på pinsedag er en virkelig historisk hendelse. Men som nesten alt Gud gjør er det som er historisk også profetisk. Helt fra begynnelsen av når Gud etablerer sin menighet gir han oss en pekepinn på hvordan ting skal skje videre.

I Jerusalem var 120 troende samlet på en plass. Så kom det en lyd fra himmelen som var som en mektig og voldsom vind. Det fylte hele huset hvor de var samlet. De ble alle fylt av den Hellige Ånd. Det kom ildtunger på hodene deres og de begynte alle å tale i andre tungemål etter som Ånden gav dem å tale. Vi ser at etter som hver enkelt i huset ble fylt, ble hele huset fylt.

I Apostelens gjerninger forteller Lukas oss detaljert om hvordan det i Jerusalem på den tiden fantes mennesker fra alle nasjoner. På denne ene dagen ble alle disse nasjonene berørt av budskapet i evangeliet. Dette er Guds enkle strategi for å vinne vår verden! Hvert individ fylt av den Hellige Ånd. Når hver enkelt er fylt, blir hele menigheten fylt, og når hele menigheten er fylt, blir hele verden berørt. Det riket vi er blitt en del av har ingen ende og det skal aldri ta slutt. "Og utbredelsen av Jesu herredømme og hans fred skal være uten ende!" (Jes.9:7 NIV)

Menigheten – den Hellige Ånds lysestake

I Johannes Åpenbaring står det at det er syv flammende fakler som stråler foran tronen i himmelen. Guds ord sier at disse faklene er de syv Guds ånder. Men vi vet jo at det ikke finnes syv Hellige Ånder! Åpenbaringsboken formidler budskapet sitt i bilder. Tallet syv uttrykker her fullkommenhet, fylden av den Hellige Ånd.

I det første kapittelet i boken ser vi Jesus stå midt mellom syv lysestaker av gull og det blir forklart at de syv lysestakene representerer syv menigheter. Lysestaken brukes altså her som en illus-

trasjon på menigheten, og det er en enkel konklusjon at en lysestake er til for å bære et lys.

En lysestake er meningsløs og uten funksjon inntil vi setter et lys i den. Menigheten er også som lysestaken på denne måten. Menigheten har ikke noen mening, funksjon eller liv, uten den Hellige Ånds kraft og lys.

"Dette er Guds enkle strategi for å vinne vår verden! Hvert individ fylt av den Hellige Ånd. Når hver enkelt er fylt, blir hele menigheten fylt, og når hele menigheten er fylt, blir hele verden berørt..."

Guds trone – kilden for den Hellige Ånds ild

Disse faklene, som altså er fylden av den Hellige Ånd som stråler foran Guds trone. Jesu menighet, trenger å komme til Guds trone for å få av dette lyset.

I det andre og tredje kapittelet av Åpenbaringen beskriver Jesus seg som den som vandrer blant lysestakene, men også han som holder de syv åndene. Han gjør det fordi han vil at alle lysestaker skal ha et lys. Han vil at hver menighet skal brenne med den Hellige Ånds kraft. Han vil at lyset skal stråle ut og ilden brenne i hans menigheter. Stedet for å få

del i denne salvelsen, den kraften og den flammen som kommer fra den Hellige Ånds ild, er Guds trone. For det er der vi møter Jesus.

Alle ting dreier seg om Guds trone. Det er midtpunktet for hele universet og stedet Guds kraft og Guds vilje går ut fra. Men det er et vidunderlig skriftsted i kapittel fem hvor Johannes sier; "Og jeg så et lam: Det stod midt i kretsen, mellom tronen og de fire vesener og de eldste, og Lammet så ut som det var slaktet." Hvis alle ting finner sitt sentrum i Guds trone, så er senteret for tronen Jesus selv. Og ut fra denne plassen sier han: Det er jeg som holder de syv strålende faklene som står foran

tronen. Hvis du tør å komme, hvis du kommer med din lysestake, så skal jeg sette mitt lys i den.

Beskrivelsen av pinsedag sier at det var som tunger av ild på dem. Det var som om Jesus sa: Se, der er det en lysestake! Gi meg den fakkelen og la meg fylle denne lysestaken med all min ild og kraft.

De som skal ryste vår verden og bringe Himlenes rike ned på jord, de som skal våge å bringe Guds trone inn i sin situasjon, må være menn og kvinner i fyr og flamme med den Hellige Ånd. Som kjenner den salvelsen de er salvet med, fulle av den Hellige Ånd.

Når Johannes så Jesus, så han en

som var i flammer, fra hodet med øyne som flammende ild, til føttene som var som glødende bronse. Og Jesus sier; jeg vil at dere skal brenne slik jeg brenner og ikke være redd for noen ting.

Jesus er på tronen, han har kontroll, alt er underlagt ham. Han er den som styrer kongene på jorden. Han har seiret og befaler oss å komme fram for tronen, slik at vi kan gå ut i verden og bringe Guds rike inn i dette mørket. Og vit dette: denne verdens riker skal bli vår Guds og hans salvede.

Tekst: Tony Ling
(bearbeidet av Stein Ørnhaug)

Guds rikes lederskap

All autoritet er fra Gud. Bibelens budskap er et budskap om at Gud er suveren konge og herre, som fra sin trone setter sine planer i verk og sørger for at hans vilje skjer over alt¹.

Til og med dem som reiser seg mot hans herrevelde, ender opp med å tjene hans plan², selv om opprøret ender i deres egen undergang, for som konge dømmer Gud, og gir enhver etter hans gjerninger³. Jesu forkynnelse var de gode nyhetene om Guds kongedømme, og det var for så vidt ingen overraskelse for dem som kjente skriftene⁴. For en jøde med god kjennskap til den gamle pakt, vil alltid frelse ha med Guds kongerike på jord å gjøre, ikke bare en gratisbillett til himmelen, som lønn for riktig tro og bekjennelse. Jesus lærte disiplene å be: »La ditt rike komme, la din vilje skje på jord, som i himmelen.» (Matt 6.10).

I denne artikkelen skal vi se hva et Guds rike perspektiv, slik det i all korthet er beskrevet ovenfor, får å si for vår forståelse av lederskap og delegert autoritet.

Rom 13 lærer oss at all autoritet har sitt utspring i Gud, og at det ikke finnes autoritet utenom ham. Den autoritet som finnes er innsatt av Gud. Det betyr at autoritet er like godt som Gud er god, og at opprør mot autoritet alltid er noe grunnleggende vondt. Derfor er opprør gjenstand for Guds vrede og dom⁵. Det er viktig at vi lærer å se autoritet fra Guds perspektiv, ikke ut fra våre egne erfaringer. Hele vår eksistens, ja hele universet hviler på autoriteten i Guds ord. Den som ikke har møtt Guds autoritet, har ikke møtt Gud, og kjenner ham ikke, for den er en så vesentlig del av hans natur og vesen.

La oss...

Første gang vi ser at Gud delegerer

autoritet i skriftene er i 1. Mos 1.26-28. Gud sier til seg selv: »La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår liknelse. De skal råde...». Skapelsesberetningen har vært gjenstand for mye debatt, spesielt i møte med nye vitenskapelige teorier. Det er viktig å se at mens skapelsesberetningen ikke inneholder mye informasjon som vitenskapen finner nyttig, gir den en veldig viktig åpenbaring om Gud, om mennesket og Guds plan og vilje med mennesket⁶.

Hva kan vi så lære av disse enkle versene? Først av alt omtaler Gud seg som oss. Den avgjørelsen som ble tatt, var en kollektiv avgjørelse, et resultat av en rådslagning. Guds lederskap er et team der Fader, Sønn og Den Hellige Ånd arbeider sammen, også om avgjørelser som taes. Når Gud så skaper mennesket som han ønsker skal være et bilde av ham selv og råde på vegne av ham, skaper han mennesket som mann og kvinne. De to, mann og kvinne, så ulike som de er på mange områder, er det team, den enhet som Gud bestemmer seg for å arbeide gjennom. Guds bud til dem er å være fruktbare og bli mange, og legge under seg og styre på hans vegne. Det var Gud som sa: »Det er ikke godt for mannen å være alene. Jeg vil gi ham en medhjelper som kan være hans like.» Delegert autoritet er noe Gud gir, ikke til noe enkelt menneske, men til et team som Gud setter sammen og som vil fungere bare når en lærer å fungere sammen slik Gud hadde tenkt. I det teamet Gud setter sammen, er medlemmer som har likeverd, selv om de gjerne kan ha ulike funksjoner. Og slik det er i guddommen, er det en ordning i teamet,

der noen har byrden med å bære ansvar, ikke bare for seg selv, men for teamet som helhet, og de avgjørelser som treffes der.

Paulus behandler dette i 1.Kor 11, hvor han underviser om det privilegiet vi som gudfryktige menn og kvinner har, å

demonstrere Guds ordning for makter og myndigheter i himmelrommet⁷ gjennom at kvinner synlig dekker til hode ved bønn og profeti og at mannen tilsvarende tar hatten eller luen av. Han sier i dette avsnittet:

»Men jeg vil at dere skal vite at Kristus er enhver manns hode, og mannen er kvinnens hode, men Gud er Kristi hode.» (1.Kor 11.3)

Det er her Kristus skiller seg fra djevelen. Satan misunte Gud plassen på tronen, og mistet alt. Kristus underordnet seg med glede Fars autoritet, også da det innebar at han fornedret seg like til døden på korset, og slik vant navnet som er over alle navn⁸. Far elsker Sønnen, og Sønnen elsker Far, sier Jesus, og legger til: »Jeg og Faderen er ett» (Joh 10.30). Det lederskap som er i guddommen, er en enhet som først og fremst er preget av selvoppgivende kjærlighet for hverandre. Det viser seg i Jesu vilje til å ære Far gjennom å gjøre hans vilje i alle ting⁹. Det viser seg i Fars enorme kjærlighet for sin Sønn, der han opphøyer ham over alt og setter ham over alt han eier, uten å tenke på sin egen ære¹⁰. »Alt mitt er ditt, og ditt er mitt,» kunne Jesus tillitsfull si til Far, for han kjente Fars hjerte. Paulus sitt budskap i 1.Kor 11, er at forholdet mellom mann og kvinne skal fungere som et team hvor en ikke sloss om posisjoner, men i kjærlighet tjener hverandre, slik Far og Sønn har det seg imellom. Slik

”Det lederskap som er i guddommen, er en enhet som først og fremst er preget av selvoppgivende kjærlighet for hverandre. Det viser seg i Jesu vilje til å ære Far gjennom å gjøre hans vilje i alle ting...”

skal de være Guds avbildning på jorden av det han selv er i himmelen, og være sanne representanter for hans styre på jord. Paulus utdyper dette i Ef 5.18-33, hvor utgangspunktet er å leve fylt av Den Hellige Ånd, og underordne seg under hverandre i frykt for Kristus. Når dette er på plass, vil Jesu utfordring til mannen om å elske konen sin, og til kvinnen om å vise ærefrykt for mannen sin, vise seg i en kraftfull harmoni. En slik enhet vil i seg selv utgjøre en sterk form for lederskap, først og fremst for sin egen familie, men også for den utvidete familien, cellegruppen i huset hvor en bor. Det er slike kvalifikasjoner Paulus ber sine medarbeidere se etter når de skal finne et lederskap for menighetene¹¹.

Meg er gitt all makt...

Vi vet alt for godt hvordan det gikk med de første mennesket. Uten å rådføre seg med mannen sin, lot Eva seg forføre og falt i synd. Mannen fullførte dårskapen ved å spise av det Eva gav ham. Han lot seg ikke forføre, slik som Eva, sier Paulus¹², men Gud holdt ham ansvarlig

likevel¹³. I stedet for å fylle jorden med Guds bilde, under Guds autoritet og ledelse, gikk de sin egen vei og fylte jorden med vold og urett, og Guds dom gjorde ende på den daværende verden¹⁴.

I Abraham valgte Gud seg et folk som kunne representere hans styre, et »kongerike av prester og et hellig folk for meg.« (2. Mos 19.6). Men historien gjentok seg med opprør og Guds vrededommer, både før og etter at de inntok landet Gud hadde lovt. Først med David fant Gud en mann etter sitt hjerte, som ved åpenbaring forstod Guds kall og det Gud lengtet etter. Det første David gjorde etter at han ble konge, var å innta Sion-borgen, stedet hvor Gud ville la navnet sitt bo og bre sitt styre ut fra¹⁵. Også her delegerer Gud sin autoritet. I Salme 122 som beskriver Jerusalem som stedet for Guds bolig, sies det: »der er dommerseter reist, troner for Davids hus« (Salme 122.5). Igjen legger vi merke til at Guds delegerte autoritet alltid forekommer i flertall.

Der det første mennesket sviktet og falt i synd, fullførte det andre mennesket sin lydighetgjerning, og ble opphavet

til en evig frelse for dem som vil gå seg under hans herredømme¹⁶. Jesus er kongen i Guds rike. Gud har på grunn av hans lydighet, overgitt riket og dommen til ham¹⁷. Men også her delegeres autoriteten¹⁸.

»Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere doper dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.« (Matt 28.18-20a)

Oppdraget om å være fruktbare og legge verden under seg, i lydighet og avhengighet gis på nytt, men nå til Kristi apostler. Oppdraget om å bringe folkeslag til lydighet mot evangeliet er et apostolisk oppdrag¹⁹, og uten den apostoliske tjenesten vil menighetene vi er en del av lett miste Guds-rike-perspektivet og bli innadvendte, selvopprettholdende og lite offensive. Gud har overdratt riket til oss – vi er kalt til å representere hans styre på jord. Det gjelder selvsagt i menigheten, men langt fra bare der – men også på arbeidsplassene, på skolene, i politikken, i offentlig adminis-

trasjon – kort sagt i samfunnet hvor vi befinner oss. Det apostoliske oppdraget innebærer å bringe velsignelse og nåde²⁰, en fullmakt til å bygge opp menigheter, ikke rive dem ned²¹, men også å holde dem over urett og ulydighet²². Jesus bruker bildet fra GT om dommersetene i Sion når han sier til apostlene at de skal sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer (Matt 19.27). Som troende har vi alle del i det apostoliske oppdraget og kallet. Det blir enda mer konkret og tar mer form når vi tar imot og arbeider med apostoliske tjenester som Gud reiser opp, men det er like fullt lagt ned i alle kristne. Paulus refser Korintermenigheten fordi de ikke har et lederskap som kan ordne saker mellom brødre, men motiverer dem samtidig: De som en dag skal dømme verden, ja enda engler, må se til å komme seg i trening!²³.

Når Jesus sender apostler som representanter for sitt styre, hvordan sender ham dem, og hvordan arbeider de? For det første sendte Jesus aldri noen alene, men alltid sammen med andre, og minimum to og to.²⁴ Gjennom sin åpenba-

ring av Jesus som Messias mottok Peter et kall til å være den ledende mellom de 12 apostlene. Peter var bevisst denne rollen ved flere anledninger, og gav seg ut for å være mer helhjertet og innvidd enn de andre²⁵. Derfor ble han kraftig ydmyket da han fant seg selv fornekke den Herre han var blitt så glad i hele tre ganger. Når han møter den oppstandne Kristus, er det en tydelig spakere Peter vi møter. Jesus utfordrer Peter tre ganger på hans kjærlighet til ham. Hans utfordringer er å omsette denne kjærligheten i villigheten til å bære ansvar i form av å tjene, ikke la seg tjene. Denne måten å bære ansvar, å lede på, er noe Jesus understreker mange steder, og står i sterk kontrast til den selvforherligende innstillingen de skriftlærde og fariseerne hadde²⁶. Når vi møter Peter igjen på pinsedag, er det ikke individualisten Peter vi møter. Selv om han står frem tar ansvar og bruker himmelrikets nøkler, gjør han det ikke alene, men »sammen med de elleve» (Apg 2.14). Dette er ikke en uviktig detalj. Den eneste gangen apostel er nevnt i entall i hele Apostelgjerningene, er der det sies at fra

nå ble han Mattias» regnet som apostel sammen med de elleve.» (Apg 1.26). Igen ser vi at Gud arbeider gjennom team av likemenn, hvor den innbyrdes ordning som må til, ikke er det en først legger merke til, snarere tvert imot. Det som preger Guds type lederskap er ordet »sammen».

Det vi finner i Peter som den ledende mellom apostlene finner vi også hos Barnabas og Paulus. Barnabas ble sendt fra Jerusalem til Antiokia for å ta seg av den gryende menighetsplantingen, som ble startet av helt vanlige kristne²⁷. Etter kort stund hentet han Saulus og sammen arbeidet de i et år der. Resultatet var et lederskap av profeter og lærere som kunne frigjøre dem i den apostoliske tjenesten Gud hadde kalt dem til²⁸. Som apostler arbeidet de aldri alene. Etter at Paulus og Barnabas skilte lag etter en uenighet om hvem de skulle ha med, valgte Paulus å arbeide sammen med profeten Silas²⁹. I det teamet som oppstod rundt Paulus finner vi en rekke andre personer, som Timoteus, Titus, Lukas (legen), Tykikus, Akvilas og Priskilla for nevne noen.

»Da jeg kom til Troas for å forkynne Kristi evangelium, fant jeg døren åpnet for mitt arbeid i Herrens tjeneste. Likevel var jeg urolig, fordi jeg ikke fant Titus, min bror, der. Derfor tok jeg farvel med dem og drog videre til Makedonia.» (2.Kor 2.12-13)

Når en leser dette avsnittet kan en jo lure på hva som egentlig motiverer Paulus. Hvem av oss ville ikke, dersom vi fant en »åpnet dør» for vårt arbeid i »Herrens tjeneste», blitt værende? Men for Paulus var det andre faktorer som spilte inn, og ble viktigere for ham. Han drog! Mens Paulus ventet på Silas og Timoteus i Aten, forkynnte han evangeliet der³⁰. Resultatet ble noen få troende. Flere har prøvd å forklare dette ut fra vinklingen Paulus valgte i forkynnelsen sin, men en oversett faktor er at han faktisk var alene på dette tidspunktet, i motsetning til de andre byene han forkynnte evangeliet i. Sammen understreker disse avsnittene det samme budskapet: Guds rikes autoritet, måten Gud arbeider og leder på, skjer gjennom team.

Ledende menn blant brødrene...

Paulus arbeidet ikke uavhengig av de andre apostlene, men de hadde et forpliktende samarbeid, på tross av både forskjellige måter å arbeide på og forskjellige målgrupper³¹. Det innebar blant annet at uenigheter ikke var gjenstand for debatt i det offentlige rom, men ble tatt opp ansikt til ansikt³². De som ble sendt sammen med Paulus og Barnabas for å erklære det som ble konklusjonen etter en »heftig diskusjon» blant apostlene og de eldste, var »ledende menn blant brødrene» (Apg 15.22, NB-88). De var ikke bare ledende, men ledende blant brødre. Deres lederskap var måten de hadde lært å fungere sammen på, måten de hadde lært å være en bror blant brødre.

Dette gjenspeiler seg i det lederskap Gud har innsatt i menigheten, som er satt til å leve ut og demonstrere Guds rike på jord³³. Gud har innsatt i menigheten, sier Paulus, »først noen til apostler, for det andre profeter, for det tredje

lærere...» (1.Kor 12.28). Disse tjenestenes kall og oppgave er å fremme utvikling og vekst hos de troende så de sammen kan »utføre sin tjeneste, og Kristi legeme kan bygges opp» (Ef

4.12). Fra Kristus »kommer hele legemets vekst», gjennom de gaver som han har gitt,

»det sammenføres og holdes sammen av hvert støttende bånd, alt etter den oppgave som er tilmålt hver enkelt del, og slik vokser det legemet og blir bygd opp i kjærlighet» (Ef 4.16)

Det første mennesket fikk kallet til å leve ut og representere Guds styre, være hans bilde på jord, men feilet. Ved Guds nåde får vi ta del i det andre mennesket, Jesus Kristus, og gjennom å fungere sammen i hans legeme pro-

klamere: »Guds rike er kommet nær.» Men hvordan skal de hellige utrustes til å fungere sammen i legemet, dersom lederskapet ikke er en tydelig demonstrasjon av teamarbeid, enhet og uselvisk fremming av andres funksjon og tjeneste? Kristus, det nye mennesket, er den optimale åpenbaring og uttrykk av Guds rike og vilje, ja, av Gud selv³⁴, og det vil være rart om ikke Guds syn på lederskap skulle bære preg av det. Lederskap som team videreføres også i det lederskap som settes inn i menigheten på hvert sted. »I hver menighet valgte de ut eldste for dem» (Apg 14.23). Det er interessant å se at det ikke var menighetene selv som alene valgte sitt lederskap. I Tit 1.5 gir Paulus Titus instruksjon om hvordan han skal sette inn »eldste i hver by». Det er tydelig at apostlene hadde et ansvar for de eldste sin funksjon i menigheten, også etter at de var innsatt. Timoteus som arbeidet med og på vegne av Paulus, fikk rettledning om hvordan anklager mot eldste skulle håndteres³⁵. Når Peter gir sine formaning til de eldste i menighetene han skriver til om å være hyrder og eksem-

»Fra 1. Mosebok til Åpenbaringsboken ser vi at Guds delegerte autoritet alltid forekommer i flertall. Det er ikke rom for å operere alene eller uavhengig av andre...»

pler for flokken, skriver han som en »medeldste»³⁶. Apostelen og de som arbeider med ham, kan med den gave han har til å lede og arbeide gjennom teamarbeid, hjelpe også det lokale lederskapet til å fungere på samme måten. Eldste og tilsynsmenn benyttes alltid i flertall når lederskapet i den »lokale» menighet beskrives³⁷. Slik Peter var den ledende blant de 12 apostlene, vil det nok også her være noen som bærer den tyngste byrden, men som teamarbeider vil også den ledende eldste opptre sammen med de andre, også når avgjørelser skal taes. De eldste var for øvrig med i diskusjonen under »apostelmøtet» i Jerusalem (Apg 15). Likesom apostlene skal sitte på sine troner og dømme, finner vi også de eldste beskrevet på samme måte rundt Guds trone i himmelen³⁸. Det som beskrives her har ikke bare fremtidig betydning³⁹. Selv om vi ikke leser om eldste i menigheten i Korint, er det tydelig at Paulus forutsetter et lederskap der. Han refser dem for at de ikke tar oppgjør med synd i menigheten⁴⁰, for at de ikke er i stand til å løse konflikter mellom brødre⁴¹, og fordi de ikke tar ansvaret med å styre og prøve det som kommer frem når de samles og nådegaver er i funksjon, slik at kvinnene i menigheten ender opp i diskusjoner som ikke er deres⁴². Uten dommersetene i Guds hus og modne menn til å styre, vil ikke folk vite hvordan de skal ferdes der. Og de kvalifikasjoner som Paulus gir for en eldste/tilsynsmann, viser tydelig at det dreier seg om mye mer enn å styre møter!⁴³

Fra 1. Mosebok til Åpenbaringsboken ser vi at Guds delegerte autoritet alltid forekommer i flertall. Det er ikke rom for å operere alene eller uavhengig av andre. Guds befaling er å underordne seg under hverandre i frykt for Kristus. Det betyr at en åpner livet for de andre som en leder sammen med, og tar imot råd og veiledning på lik linje med alle andre i Kristi legeme. En del kan innvende at en da vil være enda mer sårbar enn en allerede er som leder. Men hvordan kan en forvente at de en veileder skal være sårbare og åpne, dersom en ikke er villig til å leve slik selv? Den beskyttelsen det er å leve som brødre i lederskap, er uvurderlig og kan hindre oss i å gjøre feil og falle i synd, og slik bli til spott for Guds navn.

Gjenkjenn Guds autoritet!

I Rom 13 tar Paulus opp hvordan vi skal forholde oss til myndighetene som Gud har satt til å straffe dem som gjør det onde og belønne dem som gjør det gode. Det viser at Guds rike dreier seg om mer enn menigheten. Gud ønsker at hans gode rike skal demonstreres også i samfunnet. Dersom viktige stillinger i samfunnet besittes av gudfryktige mennesker som lever under Jesu Herredømme, vil den autoriteten som myndighetene representerer være mye lettere å gjenkjenne og forholde seg til, og fremfor alt ha den funksjonen Gud hadde ment at den skulle ha. Slik er Guds rikes lederskap mer enn lederskap for menighetene vi er en del av, og det er en utfordring for oss som troende å møte.

Det er helt essensielt for en kristen å lære seg å forholde seg til autoritet på en rett måte. Opprør er alltid av det onde, og fører aldri til noe godt. Derfor formaner Peter oss at vi skal underordne oss, ikke bare de rimelige, men også de urimelige⁴⁴. Det er da viktig å skille mellom den som utøver autoritet og måten denne personen gjør det på, og den gudgitte autoritet som følger med funksjonen han eller hun har. Det er lov å konfrontere urett, men ikke å sette spørsmålstegn ved eller ignorere den autoritet som Gud har innsatt. Paulus refset ypperstepresten for uretten som ble begått, men vedgikk at han ikke hadde rett til å bruke nedsettende betegnelser om ham⁴⁵. Det er viktig at vi lærer dette, både i menigheten og i samfunnet ellers. Gud vil dømme dem som står imot Guds ordning, enten de som representerer den gjør det på en god eller dårlig. Men dem som vil ydmyke seg og bøye seg for hans autoritet, selv om det ikke alltid føles å være det beste, vil Gud anerkjenne og sette høyt⁴⁶.

Tekst: Jimmy Thomsen

- 1 Salme 103.19, 22.28-30, 47.8-9, 99.1-2, 105.7
- 2 Apg 4.24-28
- 3 Salme 96.10, 58.12; Jer 17.10
- 4 1.Krøn 16.31, Luk 23.51
- 5 Rom 13.1-2
- 6 Den hebraiske tittelen på 1.Mosebok er »i begynnelsen». Den oppmerksomme bibelleser vil finne at de grunnlinjene, elementer og løfter som gis i de tre første kapitlene i 1.Mosebok, går igjen gjennom hele Bibelen og kulminerer i de tre siste kapitlene

i Åpenbaringsboken. Det som bare er elementer i 1.Mosebok er da blitt det ferdige produktet Gud lengter etter. Guds plan og løftene som vi ser korjunkturere av i 1.Mosebok, er oppfylt.

- 7 1. Kor 11.2-12; Ef 3.1-10. Ordet »husholdning» (Ef 3, vers 2 og 9, NB-88) og »forvalter» (Ef 3.2), »frelsesplan» (Ef 3,9, NO-78), gr. oikonomia, har grunnbetydning styre, reglement for et hushold, og innbefatter derfor også betydningen ordning.
- 8 Fil 3.5-11
- 9 Joh 6.38, Joh 7.16-18
- 10 Hebr 1.1-13
- 11 1. Tim 3.1-5; Tit 3.5-9
- 12 1.Tim 2.14
- 13 1.Mos 3.11, 17-19
- 14 1.Mos 7.11-13
- 15 2. Sam 5.7, 76.3, 2.6, 110.1-2. Jes 2.1-4. Legg merke til parallellismen i Salme 76.3 og Jes 2.1-4, hvor Jerusalem og Sion brukes om hverandre og representerer det samme.
- 16 Hebr. 5.5-10; Joh 17.2-3
- 17 Joh 5.20-23; Luk 22.29
- 18 Matt 28.19-20; Rom 1.5; Luk 22.29; Joh 29,21-23; Matt 19.27
- 19 Apg 1.1-8; Rom 1.5; Rom 15.15-19
- 20 Rom 1.11; Rom 15.29
- 21 2. Kor 10.8; 1.Tess 2.5-13
- 22 2.Kor 10.4-6; 1.Kor 5.3-5
- 23 1.Kor 6.1-8
- 24 Luk 10.1
- 25 Matt 26.33
- 26 Mark 10.42-45; Matt 22.1-32
- 27 Apg 11.19-24
- 28 Apg 11.25-26; Apg 13.1-3
- 29 Apg 15.36-40
- 30 Apg 17.16-34
- 31 Gal 2.1-10
- 32 Gal 2.11-21; Apg 15.1-22
- 33 Forholdet mellom menigheten og Guds rike er behandlet i andre artikler i dette nummeret av FOLK.
- 34 Hebr 1.1-13; 1.Kor 12.12; Ef 2.13-16; Kol 3.9-11
- 35 1. Tim 5.17-22
- 36 1.Pet 5.1-4, NB-88
- 37 Studiebibelen, bind V, s. 772, under 3705 (presbiteros, eldste). Tit 1.5-9 viser tydelig at »eldste» og »tilsynsmenn» brukes om hverandre.
- 38 Åp 4.4
- 39 Salme 122.5; Hebr 12.18-24; Gal 4.24-26
- 40 1.Kor 5.1-13
- 41 1.Kor 6.1-8
- 42 1.Kor 14.26-39
- 43 1. Tim 3.3-15; Tit 1.5-9
- 44 1.Pet 2.18
- 45 Apg 23.1-5
- 46 Jak 4.6-7, 10; 1. Pet 5.5-6

Grunnvollen

- undervisning å bygge livet på

Å bli en kristen er å møte Jesus Kristus og å leve under hans herredømme. Jesus er Herre, og fundamentet for det nye livet.

Et fundament er noe man bygger på og Gud vil at alle hans barn skal være involvert med ham i å bygge hans hus.

Fundamentet for kristenlivet ble presentert da Gud begynte sin menighet på pinsedag. Det ble en erfaring av Jesus i tro og omvendelse, i dåp, i helbredelse og liv når de la hendene på hverandre, i å være nye skapninger som var dømt til frikjennelse i Kristus, for å leve hellige liv sammen og å kunne møte dommens dag med frimodighet.

Få tak i denne viktige og grunnleggende undervisningen, presentert av Noralv Askeland.

10 CD'er med forkynnelse, sammen med aktuelle kommentarer og studiemateriell er nå tilgjengelig i en samlet mappe i en flott innpakning til **369,-**

BESTILLES via e-post: e-post@kristent-nettverk.no
eller ring Kristent Fellesskap, Bergen
på telefon 55 38 18 40

Kristent Fellesskap

Aktuell forkynnelse fra Kristent Fellesskap, Bergen

For 35,- pr CD kan du nå motta ny undervisning hver uke fra menigheten Kristent Fellesskap i Bergen. Du vil høre forkynnere som Noralv Askeland, Erling Thu, Morten Askeland og Per Arne Gjerde m.fl.

Kontakt oss for bestilling:

Telefon: 55 38 18 40 - E-post: e-post@kristent-fellesskap.no
Kristent Fellesskap Bergen, Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen

www.kristent-fellesskap.no

Å ha ein Gudsrikegrunnvoll for livet

I kvart einaste byggverk er grunnvollen det viktigaste og mest grunnleggjande. Sviktar grunnvollen vil heile byggverket falla frå kvarandre. Er grunnvollen liten kan det berre byggjast eit lite hus oppå. Er grunnvollen stor og sterk, kan det reisast eit stort byggverk som vil verta ståande.

Når Gud skal gjera noko, legg han alltid først ein grunnvoll, for grunnvollen avgjer koss sluttresultatet skal verta. Å leggja grunnvollen er å leggja ned noko som skal bera fram framtida. Å leggja grunnvollen er å skapa grunnen for ein ny verden. Ein ny grunnvoll skapar ein ny røyndom, - eit nytt liv. Ein Gudsrikegrunnvoll vil skapa ein heilt ny måte å vera til på, - eit Gudsrikeliiv som omfattar heile vårt tilvære.

Når Gudsrikegrunnvollen vert lagt i livet vårt, opnast ein ny verden opp for oss. Møtet med Guds rike er eit møte med Guds frelsande og gjenfødande kraft. Det er å oppleve at heilt nytt liv, for vi får eit nytt senter i livet vårt. Når vi møter Guds rike kan vi ikkje vera egosentriske lenger, då må vi bøya oss for Herren, han som styrer og regjerer, og gje opp vår eigen sjølvråderett til livet vårt som ikkje lenger er vårt men hans!

Med Guds rike følgjer det ein ny grunnleggjande visdom, som oftast er annleis enn denne verdens visdom. Når Gudsrikegrunnvollen vert lagt i livet vårt, får vi bygd inn i oss styrande livslover eller livsprinsipp. Eller sagt på ein annan måte, vi får nye livsverdiar, vi får ein ny måte å sjå og vurdera ting på for vi har no ein ny målestokk å gå etter.

Når vi har sett Guds rike, noko vi berre kan gjera når vi er født på ny, får vi ei grensesprengjande perspektiv over livet. Dette fører med seg at vi forstår ting på ein ny måte, at vi lærer å sjå ting frå Guds synspunkt og ikkje frå eit menneskeleg utgangspunkt. Guds rike tek oss ut av Trongvik og alle innestengde tronge dalar og

lyftar oss opp til store høgder og vide vidder kor vi kan pusta fritt og utfalda oss slik vi ønskjer. Himmelriket gjev oss eit vedunderleg perspektiv over livet. Vår menneskelege vanskar vert så små når vi ser

Jesus på kongstolen i riket med all makt i himmel og på jord.

Gudsrikegrunnvollen er styrande livsprinsipp

Hebrear brevet talar om å kjenna dei første og grunnleggjande tinga i Guds ord (Hebr.5,12), å kunna Guds openberrings ABC, dei grunnleggjande livsprinsippa i Guds rike. Apostelen Paulus talar om dei åndelege grunnkreftene som styrer den verdslege tankegangen og alle menneskelege ordningar (sjå Gal.4,3,9; Kol.2,8,20). Han seier at lovtærdom er grunnkrafta i all religion og at det er åndelege krefter som ligg bak all menneskeleg filosofi og tradisjon. Han seier at når Gudsrikegrunnvollen er lagt i livet vårt, treng vi ikkje lenger vera styrt av grunnkreftene i verden. For vi har kome inn i eit nytt rike (Kol.1,13) og er styrte av nye lover. Guds ord seier at vi er nye skapningar i Kristus Jesus (2.Kor.5,17), det gamle er borte, vi har kome inn i eit heilt nytt liv. No er vi drivne av Kristi kjærleik og styrt av hans nåde og miskunn (2.Kor.5,14; 1:12; Kol.3,12-17).

Gudsrikegrunnvollen omfattar heile livet

Grunnvollen er det som ligg under, det som ber byggverket oppe. Under kvart filosofisk system og menneskeleg tanke- måte ligg det ein grunnvoll. Grunnvollen er grunnen og den opphaldande faktoren i den verden vi lever i. Grunnvollen

hjelper oss å forstå den verden vi lever i. Grunnvollen styrer livet og oppførselen vår. Det er derfor det er så viktig å ha ein Gudsrikegrunnvoll som omfattar heile livet vårt, ja heile universet. Vi kan ikkje leva i både mørkers rike og lysets rike på same tid.

Enten er vi i mørkret, eller så har vi kome inn i Guds lys. Når vi er i lyset vil det vera meiningslaust å leva etter dei lovane som rår i mørkret.

Det er fleire dimensjonar i Gudsrikegrunnvollen

Først har vi den personlege dimensjonen som inneber eit personleg møte med Herren Jesus Kristus. Når vi trur på hans død og oppstode bøyer oss for hans herredømme vil vi verta fødd på ny og koma inn i Guds rike. Då får vi lagd ein ny grunnvoll for vårt personlege liv med Gud og med våre medmenneske i samfunnet. Gjennom den nye fødselen vert vi medarvingar med alle dei heilage. No tek den andre dimensjonen av Gudsrikegrunnvollen til å leggjast i livet vårt. Når vi vert fødd på ny oppdagar vi at vi vert fødd inn i ein familie, vi møter søsken vi må læra å forholda oss til. Vi tek til å læra at vi har kome inn i eit nytt samfunn, - samfunnet av dei heilage. Vi har vorte lemmar på ein lekam, - Kristi lekam! Vi har vorte steinar i eit levande byggverk. Vi kan ikkje gjera som vi sjølv vil, vi står i ein samanheng, vi høyrer

"Ein ny grunnvoll skapar ein ny røyndom, - eit nytt liv. Ein Gudsrike-grunnvoll vil skapa ein heilt ny måte å vera til på, - eit Gudsrikeliiv som omfattar heile vårt tilvære..."

saman. Difor lærer vi å underordna oss kvarandre og høyra på råd frå kvarandre og frå leiarane våre. Vi lærer å verdsetja vennskap, fellesskap og paktstruskap. Men det stansar ikkje med å vera fellesskapsorientert og nyta livet i cellegruppa og i kyrkjelyden. Guds rike er større enn alle kyrkjer og organisasjonar. Guds rike er større enn alle folkeslag og nasjonar. Guds rike er større – det er ein grunnleggjande tanke når den rette grunnvollen er på plass. Guds rike er veksende, utvidande, grensesprengjande – utan ende. Kong Jesus har sett seg på kongstolen i himmelen for å fylla heile universet med sitt styre.

Når denne grunnleggjande forstå-

ing er på plass vil vi ikkje verta sektariske og sjølvcentrerte, men bry oss om våre medmenneske så vi kan vera lys og salt i samfunnet og verta brukt av Gud til å forandra den verden vi lever i. Då vil vi ta ansvar i nabolaget, på skulen og på arbeidsplassen og leva eit Gudsrikeliv som vil vera tiltrekkjande på andre. Når vi vert Guds rike medvitne vil vi kunna vera ein surdeig som gjenomsyrer heile samfunnet med dei rette verdiane. Då kan vi ta del i forskning, utdanning, næringsliv og politikk på ein meningsfull måte så Guds rike kan koma der vi er og Guds vilje råda i samfunnet. Då vil vi kunna hjelpa menneske til å få skikk på livet sitt og

å gjera samfunnet til ein trygg og god plass å leva i.

Denne trefaldige dimensjonen i Gudsrikegrunnvollen må leggjast ned i kvar einaste kristen. Kvar einaste cellegruppe treng å få bygg dette inn. Desse tre dimensjonane må finnast i kvar einaste kyrkjelyd og for alt Guds folk i kvar by, for heile kyrkja lokalt og universalt. Denne Gudsrikegrunnvollen må leggjast i kvar ny generasjon som veks fram! Då vil vi sjå framgang og vokster mellom Guds folk

Tekst: Erling Thu

Evangeliet om Guds Rike

For en tid siden talte Gud til meg og sa: "Arne, du må forkynne hele evangeliet, ikke bare deler av det. Du må forkynne det evangeliet som både kan høres og sees." Jeg tenkte umiddelbart på Luk.7.22 der Johannes sendte sine disipler til Jesus for å høre om han var den Messias som skulle komme. Det er interessant å se hva Jesus svarte. I sitt svar viste han ikke bare til det han sa til folket, men også til det de kunne se: tegn og under og mektige gjerninger!

"Gå og fortell Johannes hva dere har sett og hørt: Blinde ser, lamme går, spedalske renses, døve hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige" (Luk. 7.22)

Vier kalt til å forkynne det samme evangeliet, og Gud vil stadfeste sitt ord med tegn og under og kraftige gjerninger. Du skjønner; evangeliet om Guds Rike er evangeliet om Guds kraft. "For Guds Rike består ikke i ord men i kraft" (1.Kor.4.20).

Guds kjærlighet

Alle mennesker er verdsatt og elsket av Gud. Alle mennesker! Da Gud rammet Jesus med sin vrede på korset, var det alle menneskers synd han straffet. Ofte så stopper jeg opp i takknemlighet over at Jesus tok min synd på seg på Golgata, men han gjorde jo mye mer en det. Han tok straffen for syndene for hvert eneste menneske, ikke bare for de som tror og tar imot hans frelse, men for hver eneste mann, hver eneste kvinne, gutt, jente på denne jord.

Da vi ennå var svake, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss da vi ennå var syndere. Da vi ennå var Guds fiender, ble vi forsonet med ham ved hans Sønn's død. (Rom 5.6,8 og 10)

Gud elsker oss heldigvis ikke på grunn av våre gjerninger eller hva vi er og hvem vi er. Han elsker oss fordi han er selve kjærligheten. Hans kjærlighet har ikke noe med oss å gjøre, men med ham.

Gud har kjøpt hvert eneste menneske fri og alt de behøver å gjøre er å høre Hans kjærlighetsplan, tro og motta den.

For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. (Joh.3.16)

"Jeg sier ettertrykkelig at enhver som tror på Gud som sendte meg har evig liv! Og han vil aldri bli forbannet (eller fordømt eller dømt) for han eller hennes synder, men har allerede gått over fra døden til livet. Det er nå ingen fordømmelse for de som er i Kristus Jesus. For hvem vil vel anklage de som Gud har valgt? Gud selv erklærer dem; ikke skyldig! Kan noen fordømme dem? Jesus Kristus er den som døde (for deg), hvem kan da skille oss fra Guds kjærlighet. Så langt som øst er fra vest. Så langt tar han våre synder bort fra oss." (Joh.5.24, Rom 8.1, Rom.8.33-35, Salme 103.12)

Guds enorme kjærlighet er alt for stor for meg og deg. Den er for alle, og denne kjærligheten har han utøst i våre hjerter ved den Hellige Ånd (Rom 5.5). Alle troende har fått denne kjærligheten på innsiden.

Kjærlighetens budbringere

"For Kristi kjærlighet tvinger oss. Vi vet at én er død for alle, derfor er de alle døde.

Og han døde for alle, for at de som lever, ikke lenger skal leve for seg selv, men for ham som døde og stod opp for dem." (2.Kor 5,14 – 15)

Guds kjærlighet handler om mennesker, og han vil bruke oss, deg og meg til å være hans budbringere, til å spre hans kjærlighet overalt hvor vi går. I Ap.gj.10.38 står det at Jesus var salvet av Gud med den Hellige Ånd. Overalt hvor han gikk viste han Guds godhet, vennlighet og medlidenhet. Han demonstrerte Guds kraft, og den samme salvelsen er over oss, hans legeme, i dag.

Kraften i Guds kjærlighet virker gjennom deg og meg. Men den må ha

"Egne helbredelsesmøter var ikke vanlig. Tegn, under og mirakler var en naturlig del av forkynnelsen av evangeliet om Guds Rike. Det skjedde underveis!"

et mål; mennesker! Når vi berører mennesker, ser og møter behov, vil de se Jesus og få oppleve Guds kjærlighet gjennom oss. Du er sendt av Gud! Du er salvet av Gud! I DAG!

Og han sa til dem: "Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for alle mennesker! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt. Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale nye tungemål, og de skal ta slanger i hendene; og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem. De skal legge hendene på syke, så de blir friske." (Mark.16.15 – 18)

Gud har gitt oss dette fantastiske oppdraget, og han har salvet oss slik at vi kan forkynne Hans Rike ikke bare med ord, men også med tegn og under.

Jenten fra Wales

Jeg var i Wales rett før sommeren og var med på noen møter der. På et av møtene kom det en ung dame til meg og spurte om jeg husket henne igjen. Jeg måtte si som sant var at jeg ikke gjorde det, og så

fortalte hun meg følgende historie:

For fire år siden kom hun til et møte i Wales hvor jeg skulle forkynne. Hun kom sent og var lite interessert i det som foregikk fremme i salen. Så sa hun videre; "Plutselig stod du foran meg og sa: "Jeg har en hilsen til deg fra Gud. Jeg har to ord til deg fra ham; fremtid og håp". Mens hun fortalt husket jeg denne episoden. Jeg husket at Gud hadde pekt henne ut for meg, og at jeg hadde gått ned til henne, lagt hendene mine på henne og formidlet Guds kraft inn i hennes liv. Jeg delte også et bilde med henne hvor jeg så at hun holdt en liten jente i hånden som så opp på henne og sa: "Mamma jeg er glad i deg".

"Jeg forstod ikke hvorfor jeg skulle få disse orden og fremtid og håp" sa hun. "Ikke forstod jeg bildet heller, for jeg var ikke sammen med noen og hadde ikke noen barn. Men noen få dager etter dette møte gikk jeg til legen, for jeg hadde følt meg dårlig. Han tok noen prøver, og da svarene på disse kom stoppet livet mitt opp. Uhelbredelig kreft med spredning. Men mens jeg satt der, kom plutselig de to ordene til meg; fremtid og håp. Det var ikke bare ord, men jeg opplevde Guds kraft. Ordene bar meg, og ble mer virkelig for meg enn legens diagnose. Nå er det fire år siden. Legene finner ikke spor av kreften, jeg er helbredet. Og", sa hun, "jeg har giftet meg og har fått en vidunderlig liten jente som sier hun er glad i meg. Jeg er så takknemlig til Jesus som har frelst meg fra synd og fra sykdom og gitt meg et nytt liv."

Jeg hadde glemte henne, men Gud glemte henne ikke. Han hadde gitt henne fremtid og håp. Hun fikk et møte med Guds ord og med Guds kraft!

"Hør den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre dersom ingen forkynner?"

Og hvordan kan noen forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap! " (Rom 10,13 - Rom 10,15)

Hvor herlig lyder fottrinnene av dem som bringer godt budskap! For hvem? For de fortapte. Når vi lever ut det oppdraget Gud har gitt oss. Når vi lever fulle av Den Hellige Ånd så er vi godt nytt for dem vi møter. Det er ikke bare deg og meg folk får møte, men vi bringer med Guds kjærlighet og Guds kraft. Vi bringer med os de

gode nyhetene om hva Jesus har gjort for dem.

Hele evangeliet

"Men jeg våger ikke å tale om annet enn det som Kristus har gjort gjennom meg for å føre folkeslagene fram til lydighet. Dette har jeg fått gjøre i ord og handling, ved kraften i tegn og under, ved Åndens kraft. Så har jeg da fullført forkynnelsen av Kristi evangelium fra Jerusalem av og helt rundt til Illyria." (Rom 15.18 – 19)

Her ser vi Paulus som forkynner evangeliet, og det er det samme evangeliet som Jesus forkynte, med kraften i tegn og under. Tegn og under og mirakler skjedde som regel der ute, blant mennesker, i forkynnelsen av evangeliet. Egne helbredelsesmøter var ikke vanlig. Tegn, under og mirakler var en naturlig del av forkynnelsen av evangeliet om Guds Rike. Det skjedde nderveis! Evangeliet vi er budbringere for er gode nyheter for alle som har syndet, alle som er syke, alle som lever med skyld, alle som lever under fordømmelse, alle som har mislykkes: evange-

liet om Guds Rike kan forkynnes for alle, har ingen tidsbegrensninger og kan forkynnes overallt!

Han som har frelst alle mennesker har gitt oss oppdraget og sendt oss. Det er viktig at vi ikke fokuserer på den fienden og problemene, men på ham som allerede har vunnet seieren og frikjøpt hvert menneske. Vi er skapt for dette. Det å dele Guds godhet med andre, forkynne evangeliet og be for syke, er nedlagt i våre gener.

Min bønn til Gud er at han skal få et folk som lever i denne dimensjonen av Guds kraft. Som tror og forventer at Gud vil stadfeste sitt eget ord og at mennesker skal få høre og se hans enorme kjærlighet til dem. Gud søker ikke etter spesialister men etter et folk som lever hver dag i Den Hellige Ånd. Mennesker som deg og meg, som legger ned vårt eget og som sier som Jesaja: "Se, her er jeg. Send meg!"

Tekst: Arne G. Skagen

Himmelen på forskudd

Det er på tide å ta et oppgjør med trosoppfatninger som hindrer oss i å tro at vi kan forandre samfunnet og bringe Guds styre inn i verden.

Da jeg vokste opp, hørte Fadervår med til barnelærdommen. De første årene på folkeskolen, ba vi høyt i klasserommet om at Guds rike skulle komme og at Guds vilje skulle skje på jorden som i himmelen. Likevel vokste jeg opp uten å forstå hva jeg ba om.

Himmel på jord

I mange år som kristen, trodde jeg at alt dreide seg om å få mennesker med til himmelen. Jeg så ikke at bønner jeg hadde lært som liten, handler om å få himmelen ned på jorden. Siden oppdaget jeg at jeg var kalt til å være en del av oppfyllelsen av Fadervår. Vi er her for å bringe inn Jesu styre og Guds vilje PÅ JORDEN, sånn som den skjer i himmelen. Vi plyndrer mørkets rike og befolker jorden med himmelske mennesker.

Guds rike er her!

For mange år siden så jeg en flott boktittel; "Himmelen på forskudd". Siden fikk jeg vite at boken var et angrep på den såkalte "herlighetsteologien", ikke en oppsummering av Jesu budskap, slik jeg trodde.

Men det var nettopp det Jesus snakket om. Fra første gang Jesus forkynte, var Guds Rike temaet: "Vend om, for himmelriket er nær!"¹ Guds rike her og nå var det gjennomgående emnet i all hans undervisning. ²"Dersom det er ved Guds Ånd jeg driver de onde ånder ut, da er jo Guds Rike kommet til dere", forklarte han.³ En annen gang sa han: "Guds rike er iblant dere"⁴. Han proklamerte at himmelriket er "nær" i betydningen "til stede", ikke i betydningen "kommer snart".

Satan knuses under våre føtter

Det verset fra Gamlestamentet som er sitert flest ganger i det Nye Testamente, er Salme 110,1: "Herren sier til min herre: Sett deg ved min høyre hånd til jeg får lagt dine fiender som skammel for dine føtter!"

Hebreerbrevets forfatter skriver: "Ennå kan vi ikke se at alt er lagt under ham. Men vi ser at Jesus, som for en kort tid var stilt lavere enn englene, er kronet med herlighet og ære, fordi han led døden."⁵

Det vi trenger å forstå, er vår rolle i oppfyllelsen av denne profetien. Gud har ikke tenkt å gjøre dette alene. Lengre ute i Hebreerbrevet står det at Jesus nå bare venter på at hans fiender skal bli lagt som skammel for hans føtter.⁶

Hvem venter han på? Han venter på oss! Vi er nemlig de som skal trå fienden under fot.⁷ Vi er hans legeme! Ikke rart at Paulus skriver: "Fredens Gud skal i hast knuse Satan under føttene PÅ DERE."⁸

Menigheten og Guds rike

Menigheten er ikke en parentes i Guds plan, men Hans redskap til å bringe Guds rike inn i verden. Menigheten er samfunnet av de som har vendt om fra å leve på sin egen måte, og har begynt å leve under Jesu herredømme. Hver menighet blir på den måten et uttrykk for Guds rike, og et brohode for Guds kongedømme i verden.

Guds rike kommer ikke først når Jesus kommer tilbake og setter sine føtter på Oljeberget, men utbrer seg stadig mer gjennom Hans menighet. Ved menighetens bønn, forkynnelse og liv bringer

vi alt til lydighet mot Jesus, slik det forklares i 2. Korinterbrev 10.

Guds våpen

Der skriver nemlig Paulus om den autoriteten Gud har gitt oss troende til å rive ned tankebygninger og alt stort og stolt som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og ta enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus. I vers

6, skriver han: "Vi står klar til å straffe all ulydighet, så snart dere har nådd fram til full lydighet." Seidelin oversetter siste setningen slik: "alltid forutsatt at det er en menighet, hvis lydighet er til å stole på".

"For mange år siden så jeg en flott boktittel; 'Himmelen på forskudd'. Siden fikk jeg vite at boken var et angrep på den såkalte 'herlighetsteologien', ikke en oppsummering av Jesu budskap, slik jeg trodde..."

I Living Bible står det på denne måten: "Jeg vil bruke disse våpen mot hver eneste opprører som er igjen - etter at jeg først har brukt dem på dere,

slik at dere virkelig kan underkaste dere Kristus."⁹

Læren om tidshusholdningene

Av og til blir tolkningsnøkkel, som i utgangspunktet ble gitt for å gjøre det lettere å forstå Bibelen, hindringer for å forstå Guds planer. Læren om tidshusholdningene er et eksempel på et teologisk system som svekker troen på menigheten som Guds redskap til å bringe inn riket! Den hemmer vår innsats for å gjøre verden bedre, og lammer troen på at vi kan lykkes med jobben. "Hvorfor skal vi jobbe for å gjøre samfunnet bedre? Det kommer jo til å bli verre!" Den virker demotiverende i forhold til å bygge menigheten solid og sterk. "Hvorfor bygge kvalitet når Jesus snart skal fjerne menigheten, ta Den Hellige Ånd bort fra jorden og la Antikrist ta over?"

Vanskelige tider

I andre brevet til Timoteus skriver Paulus at i de siste dager skal det komme vanskelige tider.¹⁰ "FOR da vil menneskene være egoistiske, glade i penger, fare med skryt ..." Når vi leser fortsettelsen; hele listen med karakteristikker av menneskene i de siste dager, vil nok det meste være kjent. Det virker ganske håpløst. Skal folk i de siste dager være sånn, så er det vel ikke noe å gjøre med det? Vent litt! Les videre i teksten!

Ikke lenger!

I vers 5 skriver Paulus at vi skal vende oss bort fra slike folk. Så gjelder det altså ikke flere enn at vi kan vende oss vekk fra dem. Og i vers 9 ser det ut til at det er håp om forandring, for der skriver Paulus: "Men nå skal de ikke lenger ha framgang, for det skal bli klart for alle hvor vettløse de er..." Det er tydelig at menneskene han beskriver her er i mindretall, for det skal bli klart for ALLE hvor vettløse de er. Og så skal de ikke lenger ha framgang! En oversettelse sier: "De kommer ikke til å kunne holde på med dette lenge."¹¹

Kjærligheten kald hos de fleste

Dette stemmer jo med Jesu egne ord i Matteus: "Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste."¹² Der ser vi også at dette ikke er slutten på historien. For "enden er ikke ennå"! Når kommer enden da? "Og evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og SÅ skal enden komme!"¹³

Ennå er ikke enden kommet

I mange år trodde jeg at kriger, hungersnød og jordskjelv var tegn på at enden snart er her. Det var inntil jeg leste Jesu undervisning i Matteus 24. Da jeg leste vers 6, 7 og 8, fant jeg at Jesus sier det motsatte! "Dere skal høre om kriger, og det skal gå rykter om krig. Se da til at dere ikke lar dere skremme! For dette må skje, men ENNÅ er ikke enden kommet. Folk skal reise seg mot folk og rike mot rike, og det skal være hungersnød og jordskjelv mange steder. Men alt dette er bare begynnelsen på fødselsveene."

Begynnelsen på fødselsveene

Jeg har vært med på fire fødsler, og har oppdaget én vesentlig ting; veene er ikke poenget! Veene har én funksjon, nemlig å presse fram barnet. Jesus sa at kriger,

hungersnød og jordskjelv er de første fødselsveene. De er med på å åpne opp for det som skal fødes – Guds rike! Når disse vonde tingene skjer i verden, er de med på å presse fram Guds alternativ; nemlig Hans styre!

Grunn til optimisme

Bibelen gir oss grunn til optimisme med tanke på menighetens virksomhet i verden. I Jesu lignelser om Guds rike, ser vi at Guds rike kommer til å ta over mer og mer. Det er ikke noe som skjer plutselig, selv om det skal skje hastig i endens tid.¹⁴ Guds rike er gjærklumpen som virker i deigen inntil alt er gjennomsyret.¹⁵ Guds rike er sennepsfrøet som vokser og vokser til det blir større enn alle andre trær.¹⁶ Det samme ser vi i Daniels bok: Guds rike er steinen som vokser til et stort fjell som dekker hele jorden.¹⁷ Jesaja sier at det ikke skal være noen ende på utbredelsen av Guds Rike.¹⁸

Hva vil skje?

Hva kan vi så vente oss i tiden som ligger foran? Vi kan vente oss at mens mørket dekker jorden, går Herrens herlighet opp over hans folk.¹⁹ Vi kan forvente en stadig større innhøstning av mennesker til Guds rike. Mens de ugudelige stadig finner opp nye måter å synde på²⁰, vokser Kristi sanne kropp til enhet og modenhet²¹, og Jesus får et sant uttrykk i hver by og bygd. Gjennom konflikter og vanskeligheter vil det bli tydelig at Jesus er Herre og har makten.²² Når Guds menighet har brakt Kongen tilbake²³, skal hvert kne bøye seg og hver tunge bekjenne at Jesus er Herre²⁴. Da har alle verdens riker blitt Guds kongedømme, og Han skal regjere som konge for alltid.²⁵

Tekst: Knut Osland

- 1 Matteus 4,17
- 2 Se for eksempel Apostlenes Gjerninger 1,3
- 3 Matteus 12,28
- 4 Lukas 17,21
- 5 Hebeerbrevet 2,8-9
- 6 Hebreerbrevet 10,13
- 7 Se Efeserbrevet 1,19-23 og Lukas 10,19
- 8 Romerbrevet 16,20
- 9 Norsk Levende Bok fra 1988
- 10 2.Timoteus 3,1
- 11 New Living Translation
- 12 Matteus 24,12

- 13 Matteus 24,14
- 14 Jesaja 60,22 (1930)
- 15 Lukas 13,21
- 16 Lukas 13,19
- 17 Daniel 2,35 og 44
- 18 Jesaja 9,7 (New International Version)
- 19 Jesaja 60,1-2
- 20 Romerbrevet 1,30
(New Living Translation)
- 21 Efeserbrevet 4,12-13
- 22 Hovedbudskapet i Johannes Åpenbaring
- 23 Se 2. Peters brev 3,12
- 24 Filipperbrevet 2,10-11
- 25 Johannes Åpenbaring 11,15
(Engelsk oversettelse)

Begynn å planlegg neste år nå!

La deg utruste til tjeneste for Gud!

Få øynene opp for Guds evige plan og hensikt og lev et liv som teller i den!

Bergen Bibelskole vil forberede deg til arbeid for Gud blant alle mennesker, også hans folk.

Vi vil også fremelske og gjøre deg sulten på de evner og talenter Gud spesielt har gitt til deg.

Bli guidet gjennom hele bibelen. La Ordet gi deg kunnskap om deg selv, familien, menigheten og samfunnet.

bergen-bibelskole.no

Et samarbeid mellom Kristent Nettverk og menigheten Kristent Fellesskap, Bergen

Erling Thu: FOR ALLE MENNESKER

FOR ALLE MENNESKE

Erling Thu

*En viktig bok med et
grensesprengende budskap.*

"Desse tre orda: FOR ALLE MENNESKE brende seg inn i meg og ville ikkje sleppa meg", forteller forfatteren Erling Thu i forordet. For der ligger en grensesprengende og frigjørende sannhet i disse ordene. Budskapet i denne boken, som har sitt utspring i 1. Timoteusbrev 2:1-9, vil hjelpe deg å få tak i det Gud vil si til sitt folk i denne tiden. Det handler om å forstå Guds hjertelag og kjærlighet til *alle mennesker*.

Erling Thu er kjent som forfatter av en rekke diktsamlinger og bøker. Han er også redaktør av undervisningsmagasinet FOLK og en av lederne i det apostoliske arbeidet Kristent Nettverk.

Erling Thu har også en anerkjent profetisk tjeneste med et budskap til alt Guds folk i vår tid. Innholdet i "For alle mennesker" vil hjelpe kristne til selv å bli de åpne armene og den varme favnen som tar imot fortapte mennesker slik Gud gjør. For Gud er FOR ALLE MENNESKER.

Pris: 129,-

KAN BESTILLES FRA:

Kristent Nettverk
Postboks 3180, Årstad
5829 Bergen

Telefon: 55 38 18 40

E-post: e-post@kristent-nettverk.no

Kristent Nettverk

Erling Thu: For alle mennesker

Kristent Nettverk, 2001

ISBN 82-90441-22-3

For deg som vil noe mer

Spør Gud om ikke
du er blant dem
som skal dyktiggjøre
deg selv ved å sette
av tid til trinn for
trinn å bli utrustet.
La oss hjelpe...

KRISTEN BREVSKOLE

Ta kontakt for nærmere informasjon:
Kristen Brevskole, Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen
Telefon: 55 38 18 40 - Epost: info@kristen-brevskole.no

www.kristen-brevskole.no

Nyttårsfestivalen 02/03.

Spektakulært for alle mellom 12 og 20+ år. Ta med deg alle med familie og venner som kommer til Bergen for å nyte livet, sterke vennskap og sterke følelser i disse utrolige kveldene. Gjett hva det er - absolutt skapet Gullvass storspektakulære og sterke følelser og feststemte muligheter.

God tur for alle som ønsker å bli bedre kjent, og å bli sammen og nyte kveldene, om å prøve seg selv, om å være på plasser som for å bli nye venner, men ikke minst om å bli bedre kjent med Gud og to faste venner som Arne Strømme. Gud vil ha oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!

Ring and play arena:
 Kulturhuset i Bergen
 1. januar 2003 kl. 19:00
 2. januar 2003 kl. 19:00

Kalender: Søndag 8.1.2003
 Det blir for alle som ønsker å bli bedre kjent med Gud og to faste venner som Arne Strømme. Gud vil ha oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!

Løgg ut: Søndag 8.1.2003
 (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)

Oppsett:
 (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)

Hvs:
 (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)

Call a to me:
 (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)

Elin Sæviak del:
 (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)

Kontaktperson:
 (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)

- Eng Full jubel:** (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)
- Musik pakke:** (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)
- Lisingspakke:** (Hilf Gud å være med oss sammen og ikke bare livet for seg selv, men som for godt nok til å bli opp for det som er vel. Så du kan for å prøve det? Let's share the future!)

mentorer samlingene med Gud hver
kreative workshops
 discobowling
 skatehall
 dansing
 musikk
 symal
 playstation
 go cart?
 sport scene (har du noe sp?)
 Nyttårsfesten = spidigen fest med spiseren underholdning, deilig mat og høy stemning (husk fireball)

Bekreftelse: Interessert: Påmeldingsfrist:
 822067 8220 8220 8220 8220 8220 8220 8220 8220 8220

Påmeldingslapp nyttårsfestival:
 Navn: _____ Alder: _____

Kryss av:
 For juleen **Antall:** 10 100 1
 Musikk pakke **Antall:** 10 100 1
 Lisingspakke

*Velg postlaster pakke for utbetaling: 1234567
 0000000

B-BLAD

Returadresse:

FOLK, Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Kristent Nettverk

- et fellesskap av kristne ledere som arbeider sammen
- har som mål å styrke og utruste Jesu legeme
- er forpliktet på Bibelen, Guds ord, for lære og handling
- samarbeider med kristne på tvers av kirkesamfunn

Kristen Nettverk arbeider bl.a. innen følgende områder: Menighetsplanting, ledertrening nasjonalt og internasjonalt, evangelisering, misjonsarbeid, humanitær hjelp, bibelskole, media og konferanser.

Ønsker du mere informasjon - ta kontakt:

www.kristent-nettverk.no

e-post@kristent-nettverk.no